

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 176

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

30 iunie 2016

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2016/1035 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva practicilor prejudiciabile în materie de prețuri în domeniul construcțiilor navale** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene** 21
- ★ **Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene** 55

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/1035 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 8 iunie 2016

privind protecția împotriva practicilor prejudiciabile în materie de prețuri în domeniul construcțiilor navale

(text codificat)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 385/96 al Consiliului ⁽²⁾ a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ⁽³⁾. Din motive de claritate și de raționalizare, ar trebui să se codifice respectivul regulament.
- (2) Negocierile multilaterale desfășurate sub auspiciile Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică au dus la încheierea, la 21 decembrie 1994, a unui Acord asupra condițiilor normale de concurență în industria construcțiilor și reparării navelor comerciale (denumit în continuare „Acordul privind construcțiile navale”).
- (3) S-a recunoscut, în cadrul Acordului privind construcțiile navale, că particularitățile tranzacțiilor privind achiziția de nave fac imposibilă în practică aplicarea drepturilor compensatorii și antidumping, în conformitate cu articolul VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț, cu Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii și cu Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (denumit în continuare „Acordul anti-dumping din 1994”), anexate Acordului de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului. Necesitatea de a prevedea un mijloc eficace de protecție împotriva vânzărilor de nave sub valoarea lor normală care cauzează prejudicii a condus la adoptarea unui Cod al practicilor prejudiciabile în materie de prețuri în domeniul construcțiilor navale care, împreună cu principiile sale de bază, constituie anexa III la acordul privind construcțiile navale (denumit în continuare „codul PPP”).
- (4) Textul codului PPP se bazează în mod esențial pe Acordul anti-dumping din 1994, dar se îndepărtează de la acesta atunci când acest lucru este justificat de particularitățile tranzacțiilor privind achiziția de nave. Ar trebui, prin urmare, să se transpună limbajul codului PPP în dreptul Uniunii, în măsura posibilă, pe baza textului Regulamentului (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 ianuarie 2016.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 385/96 al Consiliului din 29 ianuarie 1996 privind protecția împotriva practicilor prejudiciabile în materie de prețuri în domeniul construcțiilor navale (JO L 56, 6.3.1996, p. 21).

⁽³⁾ A se vedea anexa I.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (a se vedea pagina 21 din prezentul Jurnal Oficial).

- (5) Acordul privind construcțiile navale și dispozițiile legale care decurg din aceasta au o importanță semnificativă pentru dreptul Uniunii.
- (6) Pentru a menține echilibrul drepturilor și obligațiilor stabilite prin Acordul privind construcțiile navale, Uniunea ar trebui să ia măsuri împotriva oricărei nave care a făcut obiectul unor practici prejudiciabile în materie de prețuri, a cărei vânzare sub valoarea normală cauzează un prejudiciu industriei din Uniune.
- (7) Pentru constructorii de nave ai părților semnatare ale Acordului privind construcțiile navale, vânzarea unei nave nu poate face obiectul unei anchete din partea Uniunii decât în cazul în care cumpărătorul navei este un cumpărător din Uniune și cu condiția ca nava să nu fie militară.
- (8) Este de dorit să se stabilească norme clare și detaliate privind calcularea valorii normale. Această valoare ar trebui, în special, să se bazeze, în măsura posibilă, pe o vânzare reprezentativă a unei nave similare în cadrul unei operațiuni comerciale normale în țara de export. Este important să se definească împrejurările în care o vânzare pe piața internă poate fi considerată ca o vânzare în pierdere și poate să nu fie luată în considerare, ținându-se seama de vânzarea unei nave similare într-o țară terță sau de valoarea normală calculată. Este de dorit să se garanteze o justă repartizare a cheltuielilor, inclusiv în situațiile de începere a activității. Este, de asemenea, necesar, pentru calcularea valorii normale, să se indice metoda de aplicat pentru a determina valoarea cheltuielilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor cheltuieli generale, precum și marja profitului de inclus în această valoare.
- (9) Pentru a putea aplica în mod corect noul instrument de luptă împotriva practicilor prejudiciabile în materie de prețuri, Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a verifica în marile conglomerate sau holdingurile din țările terțe justificarea imputărilor contabile atunci când este necesară estimarea structurii costului de producție.
- (10) În scopul determinării valorii normale pentru țările care nu au o economie de piață, este prudent să se stabilească normele de procedură pentru alegerea țării terțe potrivite cu economie de piață care va servi drept referință în acest scop, și, atunci când nu este posibil să se identifice o țară terță potrivită, să se prevadă că valoarea normală poate fi stabilită pe orice altă bază rezonabilă.
- (11) Este convenabil să se definească prețul de export și să se enumere ajustările care sunt necesare în cazul în care se estimează că este cazul să se recalculeze un asemenea preț pe baza primului preț pe piața liberă.
- (12) Pentru a asigura o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală, este recomandabil să se enumere factorii, inclusiv penalitățile contractuale, susceptibili de a afecta prețurile și comparabilitatea acestora.
- (13) Este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui să se determine dacă vânzarea la un preț prejudiciabil a cauzat sau riscă să cauzeze un prejudiciu important. Atunci când se depun eforturi pentru a se demonstra că nivelul prețului vânzării respective este responsabil pentru prejudiciul cauzat industriei din Uniune, ar trebui să se țină cont de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață existente în Uniune.
- (14) Este oportun să se definească noțiunea de „industrie din Uniune” prin referire la capacitatea de a construi o navă similară și să se prevadă că părțile afiliate exportatorilor pot fi excluse din această industrie, precum și să se definească noțiunea de „afiliere”.
- (15) Este necesar să se stabilească condițiile de fond și de procedură pentru depunerea unei plângeri împotriva unei practici prejudiciabile în materie de prețuri, ca și importanța susținerii de care aceasta ar trebui să beneficieze din partea industriei din Uniune și să se precizeze informațiile despre cumpărătorul navei, despre practica prejudiciabilă în materie de prețuri, despre prejudiciu și legătura de cauzalitate pe care o asemenea plângere ar trebui să le conțină. Este, de asemenea, indicat să se precizeze procedurile aplicabile respingerii plângerilor sau deschiderii procedurilor.
- (16) Atunci când cumpărătorul navei care a făcut obiectul unei practici prejudiciabile în materie de prețuri este stabilit pe teritoriul unei alte părți contractante a Acordului privind construcțiile navale, o plângere poate implica, de asemenea, o cerere de deschidere a unei anchete de către autoritățile acestei părți contractante. O asemenea cerere ar trebui să fie transmisă autorităților părții contractante, atunci când acest lucru este justificat.
- (17) După caz, o anchetă poate, de asemenea, să fie deschisă pe baza unei plângeri scrise din partea autorităților unei părți contractante a Acordului privind construcțiile navale, în conformitate cu prezentul regulament și în condițiile Acordului privind construcțiile navale.

- (18) Este necesar să se stabilească în ce mod părților interesate li se vor comunica informațiile pe care autoritățile le solicită. Ar trebui să se ofere părților ample posibilități de a prezenta toate mijloacele de probă pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat în cursul anchetei și să se prevadă, în special, normele conform cărora părțile interesate își manifestă intenția, își prezintă punctul de vedere și furnizează informații în termenele stabilite, pentru a se putea ține cont de acestea. Se cuvine, de asemenea, să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de către alte părți interesate și să le comenteze. Ar trebui, de asemenea, să se instaureze o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește culegerea informațiilor.
- (19) Este necesar să se prevadă că închiderea anchetei, indiferent dacă s-a impus sau nu o taxă pentru prețul prejudiciabil, va interveni în cel mult un an de la data deschiderii anchetei sau a livrării vasului, după caz.
- (20) Anchetele sau procedurile ar trebui să fie închise atunci când marja practicii prejudiciabile în materie de prețuri este *de minimis*.
- (21) Ancheta poate fi închisă fără să se impună o taxă pentru prețul prejudiciabil atunci când vânzarea navei făcând obiectul unei practici prejudiciabile în materie de prețuri este anulată definitiv și fără condiție sau atunci când este acceptată o altă măsură echivalentă. Ar trebui totuși să se acorde o atenție specială necesității de a evita compromiterea scopului urmărit de prezentul regulament.
- (22) O taxă pentru preț prejudiciabil egală cu valoarea marjei prețului prejudiciabil ar trebui să fie impusă prin decizie constructorului a cărui vânzare la un preț prejudiciabil a unei nave a cauzat un prejudiciu industriei din Uniune, atunci când toate condițiile prevăzute de prezentul regulament sunt îndeplinite. Ar trebui să fie stabilite norme precise și detaliate pentru punerea în aplicare a unei asemenea decizii, inclusiv toate măsurile necesare pentru executarea sa efectivă, în special adoptarea de contramăsuri în cazul în care constructorul nu achită taxa pentru preț prejudiciabil în termenul prevăzut.
- (23) Este necesar să se prevadă norme precise în ceea ce privește refuzul de încărcare și de descărcare în porturile din Uniune pentru navele construite de constructorul supus unor contramăsuri.
- (24) Obligația de a achita taxa pentru preț prejudiciabil nu expiră decât atunci când această taxă a fost achitată integral sau la sfârșitul perioadei în cursul căreia sunt aplicate contramăsurile.
- (25) Orice măsură luată în baza prezentului regulament nu ar trebui să fie contrară interesului Uniunii.
- (26) În aplicarea prezentului regulament, Uniunea ar trebui să fie conștientă de necesitatea unei acțiuni rapide și eficiente.
- (27) Este important să se prevadă vizite pentru a verifica informațiile furnizate referitoare la prețul prejudiciabil și la prejudiciu, înțelegându-se că aceste vizite depind de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (28) Este necesar să se prevadă că, referitor la părțile care nu cooperează în mod satisfăcător, pot fi utilizate alte informații pentru stabilirea concluziilor și aceste informații pot fi mai puțin favorabile respectivelor părți decât în cazul în care ele ar fi cooperat.
- (29) Ar trebui adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale astfel încât să se prevină divulgarea secretelor comerciale.
- (30) Este indispensabil ca părțile care au dreptul la un asemenea tratament să fie informate corect asupra faptelor și considerațiilor esențiale și ca această informare să aibă loc, ținându-se cont de procesul de decizie la nivelul Uniunii, într-un termen care să permită părților să-și apere interesele.
- (31) Punerea în aplicare a procedurilor prevăzute în prezentul regulament necesită condiții uniforme de adoptare a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a acestuia, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹),

(¹) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13.)

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii și definiții

- (1) O taxă pentru un preț prejudiciabil poate fi impusă constructorului unei nave care face obiectul unei practici prejudiciabile în materie de prețuri, a cărei vânzare unui cumpărător care nu provine din țara de origine a navei cauzează un prejudiciu.
- (2) O navă este considerată ca făcând obiectul unei practici prejudiciabile în materie de prețuri atunci când prețul de export al navei vândute este inferior prețului comparabil, practicat în timpul unei operațiuni comerciale normale, pentru o navă similară vândută unui cumpărător din țara de export.
- (3) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:
- (a) „navă” înseamnă orice navă maritimă autopropulsată, de cel puțin 100 de tone registru brut, utilizată pentru transportul de mărfuri sau de persoane sau pentru a asigura un serviciu specializat (de exemplu, spărgătoare de gheață și drage), precum și orice remorcher de cel puțin 365 kW;
- (b) „navă similară” înseamnă o navă de același tip, destinată aceleiași utilizări și având aproximativ aceleași dimensiuni ca și nava considerată și care are caracteristici foarte asemănătoare cu aceasta;
- (c) „aceeași categorie generală de navă” înseamnă o navă de același tip și destinată aceleiași utilizări, dar de dimensiuni semnificativ diferite;
- (d) „vânzare” înseamnă actul care conferă sau transferă un drept de proprietate asupra unei nave, cu excepția drepturilor de proprietate care sunt conferite sau dobândite în scopul unic de a servi drept garanție pentru un împrumut comercial normal;
- (e) „drept de proprietate” înseamnă orice drept contractual sau drept de proprietate care permite beneficiarului sau beneficiarilor unor asemenea drepturi să profite de exploatarea unei nave într-un mod substanțial comparabil celui de care poate profita un proprietar. Pentru a determina dacă această comparabilitate substanțială există, se va ține cont, printre altele, de următoarele elemente:
- (i) condițiile și circumstanțele tranzacției;
- (ii) practicile comerciale în vigoare în sector;
- (iii) dacă nava, obiect al tranzacției, este integrată activităților beneficiarului sau beneficiarilor; și
- (iv) dacă în practică este probabil ca beneficiarul sau beneficiarii unor asemenea drepturi să profite și să își asume riscurile corespunzătoare exploatarea navei, într-o proporție apreciabilă din durata funcționării sale;
- (f) „cumpărător” înseamnă orice persoană sau orice societate care dobândește un drept de proprietate, inclusiv printr-un contract de închiriere sau printr-un contract de navlosire navă nudă pe termen lung, cu ocazia transferului inițial efectuat de către constructorul naval, direct sau indirect, inclusiv orice persoană sau societate care posedă sau controlează un cumpărător sau dă instrucțiuni cumpărătorului. O persoană sau societate posedă un cumpărător atunci când ea deține o cotă de participație de peste 50 % din capitalul acestuia. O persoană sau societate controlează un cumpărător atunci când ea este, din punct de vedere juridic sau practic, în măsură să exercite o constrângere sau o influență asupra cumpărătorului, ceea ce se presupune că are loc atunci când participarea la capital atinge 25 %. Atunci când proprietatea unui cumpărător este stabilită, se presupune, în cazul în care nu se dovedește contrariul, că nu există control separat al societății. Este posibil să existe mai mult de un cumpărător pentru o navă;
- (g) „societate” înseamnă orice societate sau întreprindere din dreptul civil sau comercial, inclusiv societățile cooperative și alte persoane juridice guvernate de dreptul public sau privat, inclusiv cele care nu urmăresc un scop lucrativ;
- (h) „parte contractantă” înseamnă orice țară terță parte la Acordul privind construcțiile navale.

Articolul 2

Stabilirea existenței unui preț prejudiciabil

A. Valoarea normală

- (1) Valoarea normală se bazează în mod normal pe prețul achitat sau de achitat, în timpul unei operațiuni comerciale normale, pentru o navă similară, de un cumpărător independent în țara de export.

(2) Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau a fi încheiate între ele un acord de compensație nu pot fi considerate drept prețuri practicate în timpul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care s-a stabilit că aceste prețuri nu sunt afectate de această relație.

(3) Atunci când nicio vânzare de nave similare nu are loc în timpul operațiunilor comerciale normale sau atunci când, datorită situației particulare a pieței, asemenea vânzări nu permit o comparare adecvată, valoarea normală a navei similare este calculată pe baza prețului unei nave similare, practicat în timpul operațiunilor comerciale normale, atunci când aceasta este exportată spre o terță țară corespunzătoare, cu condiția ca acest preț să fie reprezentativ. În cazul în care aceste vânzări spre o terță țară nu există sau nu permit o comparare adecvată, valoarea normală a navei similare este calculată pe baza costului de producție din țara de origine, majorat cu o sumă corespunzătoare cheltuielilor de vânzare, administrative și altor cheltuieli generale, precum și cu marja de profit.

(4) Nu se poate considera că vânzările navelor similare pe piața internă a țării de export sau vânzările spre o țară terță la prețuri inferioare costurilor de producție unitare (fixe și variabile), majorate cu cheltuielile de vânzare, administrative și alte cheltuieli generale, nu au loc în timpul operațiunilor comerciale normale datorită prețului lor și că acestea nu pot fi îndepărtate de la stabilirea valorii normale decât în cazul în care este stabilit că asemenea vânzări sunt efectuate la prețuri care nu permit acoperirea tuturor costurilor într-un termen rezonabil, acesta din urmă fiind în mod normal estimat la cinci ani.

(5) În mod normal, costurile se calculează pe baza documentelor contabile ale constructorului care face obiectul anchetei, cu condiția ca aceste documente să fie ținute în conformitate cu principiile contabile general acceptate din țara respectivă și cu condiția să se demonstreze că aceste documente reflectă în mod rezonabil costurile legate de producția și de vânzarea navei respective.

Se ține cont de mijloacele de probă prezentate privind corecta repartizare a costurilor, cu condiția demonstrării că acest tip de repartizare a fost utilizat în mod constant în trecut. În absența unei metode mai adecvate, se preferă un sistem de repartizare a costurilor bazat pe cifra de afaceri. În afara cazului în care s-a ținut deja cont de acest lucru la repartizarea costurilor vizată de prezentul paragraf, costurile sunt ajustate într-un mod corespunzător, în funcție de elementele neregenerabile ale costurilor de care beneficiază producția viitoare și/sau în funcție de circumstanțele în care costurile au fost afectate de operațiuni de începere a activității.

(6) Valorile corespunzătoare cheltuielilor de vânzare, administrative și altor cheltuieli generale, precum și profiturilor, se bazează pe datele reale privind producția și vânzările, în timpul operațiunilor comerciale normale, a navelor similare, de către constructorul care face obiectul anchetei. Atunci când aceste valori nu pot fi astfel stabilite, ele pot fi determinate pe baza:

- (a) mediei ponderate a sumelor reale pe care ceilalți constructori din țara de origine le-au cheltuit sau obținut pentru construcția și vânzarea de nave similare pe piața internă a acestei țări;
- (b) sumelor reale pe care constructorul naval în cauză le-a cheltuit sau obținut, în timpul operațiunilor comerciale normale, pentru construcția și vânzarea, pe piața internă a țării de origine, a aceleiași categorii generale de nave;
- (c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma corespunzătoare profitului astfel stabilit să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți constructori în cazul vânzărilor de nave din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

În plus, profitul adăugat valorii construcției este calculat, în toate cazurile, pe baza profitului mediu realizat în timpul unei perioade rezonabile care, în mod normal, nu depășește șase luni atât de la data cât și după data vânzării care face obiectul anchetei, și reprezintă un profit rezonabil în momentul vânzării în cauză. Pentru acest calcul, se elimină orice denaturare care ar conduce la un profit nerezonabil în momentul vânzării.

(7) Ținându-se cont de durata perioadei dintre data contractului și cea a livrării navelor, valoarea normală nu include costurile efective despre care constructorul naval demonstrează că se datorează unui caz de forță majoră și că sunt în mod sensibil superioare creșterii costurilor pe care constructorul naval ar fi putut să le anticipeze în mod rezonabil și să le ia în considerare la momentul la care s-au fixat condițiile esențiale ale vânzării.

(8) În cazul vânzărilor efectuate de țări care nu au o economie de piață și, în special, de cele cărora li se aplică Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, valoarea normală este stabilită pe baza prețului sau valorii construite într-o țară terță cu economie de piață, a prețului practicat dintr-o asemenea țară terță către alte țări, inclusiv Uniunea, sau, atunci când acest lucru nu este posibil, pe orice altă bază rezonabilă, inclusiv prețul efectiv achitat sau de achitat în Uniune pentru nava similară, ajustat în mod corespunzător, după caz, pentru a include o marjă de profit rezonabilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 123, 19.5.2015, p. 33).

O țară terță cu economie de piață adecvată este aleasă într-un mod rezonabil, ținându-se cont de toate informațiile fiabile disponibile la momentul alegerii. Se ține cont, de asemenea, de termene.

Părțile anchetei sunt rapid informate după deschiderea acesteia cu privire la țara terță cu economie de piață avută în vedere și dispun de 10 zile pentru prezentarea comentariilor lor.

B. Prețul de export

(9) Prețul de export este prețul achitat în mod real sau de achitat pentru nava respectivă.

(10) Atunci când nu există preț de export sau atunci când reiese că prețul de export nu este fiabil din cauza existenței unei asociații sau unui acord de compensație între constructor și cumpărător sau un terț, prețul de export poate fi calculat pe baza prețului la care nava este revândută pentru prima dată unui cumpărător independent sau, în cazul în care nava nu este revândută unui cumpărător independent sau nu este revândută în starea în care a fost vândută inițial, pe orice altă bază rezonabilă.

În asemenea cazuri, se efectuează ajustări pentru a se ține cont de toate cheltuielile, inclusiv drepturi și taxe, intervenite între vânzarea inițială și revânzare și de marja de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil.

Costurile în baza cărora se operează o ajustare le includ pe cele suportate în mod normal de către un cumpărător dar achitate de orice parte care își desfășoară activitățile în interiorul sau exteriorul Uniunii și care pare să fie asociată constructorului sau cumpărătorului sau să fi încheiat un acord de compensație cu acest constructor sau cumpărător și, mai ales, includ următoarele elemente: transport obișnuit, asigurare, manipulare, descărcare și costuri accesorii; drepturi vamale și alte taxe care trebuie achitate în țara importatoare ca urmare a achiziționării navei, precum și o marjă rezonabilă pentru cheltuielile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale, și profit.

C. Comparație

(11) Se procedează la o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face la același stadiu comercial și pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil, adică vânzări realizate în termen de trei luni înainte sau după vânzarea care face obiectul anchetei sau, în absența unor asemenea vânzări, într-o perioadă potrivită. În fiecare caz se ține cont, după particularitățile sale, de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, inclusiv diferențele referitoare la condițiile de vânzare, la penalitățile contractuale, la fiscalitate, la stadiul comercial, la cantitățile și caracteristicile fizice și de toate celelalte diferențe despre care s-a demonstrat, de asemenea, că afectează comparabilitatea prețurilor. Atunci când, în cazurile vizate la alineatul (10), a fost afectată comparabilitatea prețurilor, valoarea normală se stabilește la un stadiu comercial echivalent stadiului comercial al prețului de export calculat sau se ține cont în mod corespunzător de elementele din prezentul alineat care pot fi luate în considerare. Se va evita repetarea ajustărilor, în special atunci când este vorba de diferențe referitoare la rabaturi și la penalitățile contractuale. Atunci când compararea prețurilor necesită o conversie de monedă, această conversie este operată prin utilizarea cursului de schimb în vigoare la data vânzării, exceptând situația în care, atunci când o vânzare de valută pe piața tranzacțiilor la termen este direct legată de vânzarea la export respectivă, se utilizează cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen. În sensul prezentei dispoziții, data vânzării este cea la care s-au fixat condițiile esențiale ale vânzării, adică în mod normal data contractului. Totuși, în cazul în care condițiile de bază ale vânzării sunt în mod sensibil modificate la o altă dată, cursul de schimb de luat în considerare este cursul în vigoare la data modificării. Într-un asemenea caz, ajustările necesare sunt efectuate pentru a ține cont de orice efect nerezonabil asupra marjei prețului prejudiciabil, care ar fi datorat numai variațiilor cursului de schimb între prima dată a vânzării și data la care a intervenit modificarea.

D. Marja de preț prejudiciabil

(12) Sub rezerva dispozițiilor relevante care guvernează comparația echitabilă, existența marjelor de prețuri prejudiciabile este în mod normal stabilită pe baza unei comparații a unei valori normale medii ponderate cu media ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor sau printr-o comparație a valorilor normale individuale cu prețurile de export individuale, în fiecare tranzacție. Totuși, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor vânzărilor individuale, în cazul în care configurația prețurilor de export diferă în mod semnificativ între diferiții cumpărători, regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima frază a prezentului alineat nu ar permite reflectarea mărimii reale a prețului prejudiciabil practicat.

(13) Marja prețului prejudiciabil este suma prin care valoarea normală depășește prețul de export. Atunci când marjele prețurilor prejudiciabile variază, poate fi stabilită o marjă medie ponderată a prețului prejudiciabil.

Articolul 3

Stabilirea existenței unui prejudiciu

(1) În absența unor dispoziții contrare, în sensul prezentului regulament, termenul „prejudiciu” se referă la un prejudiciu important cauzat industriei din Uniune, amenințarea unui prejudiciu important pentru industria din Uniune sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii din Uniune și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe probe pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a efectului vânzării la un preț inferior valorii normale a prețurilor navelor similare pe piața Uniunii; și

(b) a incidenței acestei vânzări asupra industriei din Uniune.

(3) În ceea ce privește efectul vânzării la un preț inferior valorii normale a prețurilor, se va examina dacă a existat, pentru vânzarea efectuată la un preț inferior valorii normale, o subcotare importantă a prețului față de prețul navelor similare ale industriei din Uniune sau dacă această vânzare are, în mod diferit, ca efect deprecierea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea într-o măsură importantă a majorărilor de preț care, fără acest lucru, s-ar fi produs. Unul singur sau mai mulți dintre acești factori nu reprezintă în mod necesar un factor de decizie determinant.

(4) Atunci când vânzările de nave provenite din mai multe țări fac simultan obiectul anchetelor asupra practicilor prejudiciabile în materie de prețuri, efectele acestor vânzări nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât:

(a) atunci când marja prețului prejudiciabil stabilită în legătură cu achizițiile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis*, în sensul articolului 7 alineatul (3); și

(b) atunci când este potrivită o evaluare cumulativă a efectelor vânzărilor, ținându-se cont de condițiile de concurență dintre navele vândute cumpărătorului de constructori care nu aparțin Uniunii și de condițiile de concurență dintre aceste nave și navele similare din Uniune.

(5) Analiza impactului vânzării la un preț inferior valorii normale asupra industriei din Uniune în cauză implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, incluzând faptul că o industrie nu a depășit încă în întregime efectele practicilor anterioare de dumping, prețurile prejudiciabile sau subvenționate; amploarea marjei efective a prețului prejudiciabil; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a cotei de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factori care influențează prețurile în Uniune; efectele negative, efective și potențiale asupra fluxului de lichidități, stocurilor, ocupării forței de muncă, salariilor, creșterii economice, capacității de a mobiliza capitalurile sau investițiile. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie în mod necesar un factor de decizie determinant.

(6) Trebuie să se demonstreze, cu ajutorul tuturor probelor pertinente prezentate în coroborare cu alineatul (2), că vânzarea la un preț inferior valorii normale cauzează sau a cauzat un prejudiciu în sensul prezentului regulament. În concret, acest lucru implică demonstrarea că nivelurile prețurilor vizate la alineatul (3) au un impact asupra industriei din Uniune în sensul alineatului (5) și că acest impact poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât vânzarea la un preț inferior valorii normale, care, în același moment, cauzează un prejudiciu industriei din Uniune trebuie, de asemenea, să fie analizați, astfel încât prejudiciul cauzat de acești alți factori să nu fie atribuit vânzării la un preț inferior valorii normale, în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi luați în considerare din acest punct de vedere includ volumul și prețurile vânzărilor efectuate la prețuri care nu sunt inferioare valorii normale de către constructorii din alte țări decât țara de export; diminuarea cererii sau modificările configurației consumului; practicile comerciale restrictive ale constructorilor din țări terțe și din cadrul Uniunii și concurența dintre acești constructori; evoluția tehnicilor; și rezultatele la export și productivitatea industriei din Uniune.

(8) Efectul vânzării la un preț inferior valorii normale este evaluat în raport de construcția de nave similare din cadrul Uniunii atunci când datele disponibile permit identificarea acestei construcții pe baza unor criterii cum ar fi procedeele de construcție, vânzările și profiturile constructorilor. În cazul în care nu se poate identifica separat această construcție, efectele vânzării la un preț inferior valorii normale sunt evaluate prin examinarea construcției grupului sau gamei de nave cele mai restrânse, care includ nava similară, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(9) Stabilirea existenței amenințării unui prejudiciu important se bazează pe fapte și nu numai pe presupuneri, speculații sau posibilități îndepărtate. Schimbarea circumstanțelor care ar da naștere unei situații în care vânzarea la un preț inferior valorii normale ar cauza un prejudiciu trebuie să fi fost în mod clar previzibilă și trebuie să fie iminentă.

Pentru a determina existența amenințării unui prejudiciu important ar trebui să se examineze, printre altele, anumiți factori precum:

- (a) măsura în care există o capacitatea suficientă și liber disponibilă a constructorului sau o creștere iminentă și substanțială a capacității constructorului, care denotă probabilitatea unei majorări substanțiale a vânzărilor la prețuri inferioare valorii normale, ținându-se cont de existența altor piețe de export care ar putea absorbi exporturile adiționale;
- (b) măsura în care navele sunt exportate la prețuri care ar putea să deprecieze semnificativ prețurile sau să împiedice în mod substanțial creșterile acestor prețuri și care ar mări probabil cererea de noi achiziții din alte țări.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar un factor de decizie determinant, dar totalitatea factorilor considerați este de așa natură încât să ducă la concluzia că alte vânzări la un preț inferior valorii normale sunt iminente și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu vor fi luate măsuri de protecție.

Articolul 4

Definirea industriei din Uniune

(1) În sensul prezentului regulament, prin „industria din Uniune” se înțelege ansamblul constructorilor din cadrul Uniunii capabili să construiască o navă similară cu instalațiile lor actuale sau să adapteze aceste instalații în timpul dorit pentru a construi o navă similară sau aceia dintre ei ale căror capacități de construcție a unei nave similare reprezintă o proporție majoră, în sensul articolului 5 alineatul (6), din capacitatea totală a Uniunii de construcție a unei nave similare. Totuși, atunci când unii constructori sunt afiliați constructorului în cauză, exportatorilor sau cumpărătorilor sau sunt ei înșiși cumpărătorii navei vândute la un preț pretins prejudiciabil, expresia „industria din Uniune” poate fi interpretată ca desemnând restul constructorilor.

(2) În sensul alineatului (1), constructorii nu sunt considerați afiliați constructorului în cauză, exportatorilor sau cumpărătorilor decât:

- (a) în cazul în care unul dintre ei, în mod direct sau indirect, îl controlează pe celălalt;
- (b) în cazul în care amândoi, în mod direct sau indirect, sunt controlați de un terț; sau
- (c) în cazul în care, împreună, în mod direct sau indirect, controlează un terț, cu condiția să existe motive de a crede sau a se bănuși că aceasta afiliere determină un comportament diferit al constructorului respectiv față de acela al constructorilor care nu este afiliat.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când primul este în măsură, din punct de vedere juridic sau practic, să exercite o constrângere sau o influență asupra celui de-al doilea.

(3) Dispozițiile articolului 3 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 5

Deschiderea procedurii

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (8), o anchetă care vizează determinarea existenței, gradului și efectului oricărui preț prejudiciabil invocat se deschide în urma unei plângeri scrise din partea oricărei persoane fizice sau juridice sau a oricărei asociații fără personalitate juridică care acționează în numele industriei din Uniune.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri pe care o primește. Plângerea este considerată ca fiind depusă în prima zi lucrătoare care urmează datei primirii sale de către Comisie prin scrisoare recomandată sau care urmează celei a eliberării unei confirmări de primire de către Comisie.

Atunci când, în absența plângerii, un stat membru posedă probe suficiente referitoare la un preț prejudiciabil și la un prejudiciu rezultat pentru industria din Uniune, acesta le comunică imediat Comisiei.

(2) Plângerea, în sensul alineatului (1), se depune:

- (a) în cel mult șase luni de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință despre vânzarea navei, atunci când:
 - (i) reclamantul a fost invitat să depună o ofertă pentru contractul respectiv în cadrul unei licitații deschise sau în cadrul oricărei alte proceduri de atribuire;
 - (ii) reclamantul a depus efectiv o ofertă; și
 - (iii) această ofertă a reclamantului răspunde în esență condițiilor cerute;
- (b) în cel mult nouă luni de la data la care reclamantul avea sau ar fi trebuit să aibă cunoștință despre vânzarea navei în absența unei invitații de a depune o ofertă, cu condiția ca intenția de a depune o cerere care să includă informațiile de care reclamantul poate dispune în mod rezonabil pentru a identifica tranzacția respectivă, să fi fost notificată Comisiei sau statului membru în cel mult șase luni de la data indicată.

În niciun caz nu se depune o plângere mai târziu de șase luni de la data livrării navei.

Reclamantul poate fi considerat că a avut cunoștință de vânzarea unei nave de la data la care încheierea contractului și informații foarte generale referitoare la navă au fost făcute publice în presa de specialitate internațională.

În sensul prezentului articol, prin „licitație deschisă” se înțelege o operațiune în care potențialul cumpărător îi invită pe toți constructorii navali cunoscuți de el ca fiind în măsură să construiască nava în cauză să depună oferte.

(3) Plângerea, în sensul alineatului (1), cuprinde elemente de probă cu privire la:

- (a) existența unui preț prejudiciabil;
- (b) existența unui prejudiciu;
- (c) existența unei legături de cauzalitate între vânzarea la un preț prejudiciabil și prejudiciul invocat; și
- (d)
 - (i) faptul că, în cazul în care pentru nava vândută a avut loc o licitație deschisă, reclamantul a fost invitat să depună o ofertă pentru contractul respectiv, că acesta a depus efectiv o ofertă și că aceasta răspundea într-o mare măsură condițiilor cerute (în ceea ce privește data livrării și specificațiile tehnice); sau
 - (ii) faptul că, în cazul în care nava a fost vândută printr-o altă procedură de atribuire și reclamantul a fost invitat să depună o ofertă pentru contractul respectiv, acesta a depus efectiv o ofertă și că aceasta răspundea în esență condițiilor cerute; sau
 - (iii) faptul că, în absența unei invitații de a depune o ofertă altfel decât în cadrul unei licitații deschise, reclamantul era capabil să construiască nava în cauză și, în cazul în care ar fi avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință despre achiziția respectivă, ar fi făcut eforturi manifeste pentru a încheia o vânzare cu cumpărătorul, în conformitate cu specificațiile din oferta în cauză. Reclamantul poate fi considerat că a avut cunoștință de achiziția respectivă în cazul în care se dovedește că majoritatea membrilor industriei respective au făcut eforturi pe lângă acest cumpărător pentru a încheia contractul de vânzare a navei în cauză sau că informații generale despre vânzarea respectivă puteau fi obținute de la brokeri, instituții financiare, societăți de clasificare, navlositori, asociații profesionale sau alte entități care intervin în mod normal în operațiunile de construcție navală, cu care reclamantul avea în mod regulat contacte sau relații de afaceri.

- (4) Plângerea conține informațiile care pot fi în mod rezonabil la dispoziția reclamantului cu privire la următoarele:
- (a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției la nivelul Uniunii a navei similare, făcută de reclamant. Atunci când o plângere este prezentată în scris în numele industriei din Uniune, ea precizează industria în numele căreia este prezentată, cuprinzând o listă a tuturor constructorilor din Uniune cunoscuți ca fiind capabili să construiască nava similară și, în măsura în care este posibil, o descriere a volumului și a valorii construcției în Uniune a navei similare pe care acești constructori o reprezintă;
 - (b) o descriere completă a navei despre care s-a prezumat că face obiectul unui preț prejudiciabil, numele țării sau țărilor de origine sau de export în cauză, identitatea fiecărui exportator sau constructor străin cunoscut și identitatea cumpărătorului navei în cauză;
 - (c) prețurile la care aceste nave sunt vândute pe piața internă a țării sau a țărilor de origine sau de export (sau, după caz, prețurile la care asemenea nave sunt vândute din țara sau țările de origine sau de export uneia sau mai multor țări terțe sau valoarea construită a navei) și prețurile de export sau, după caz, prețul la care asemenea nave sunt revândute pentru prima dată unui cumpărător independent;
 - (d) informații despre efectul vânzării la un preț prejudiciabil asupra prețului navei similare pe piața Uniunii și impactul vânzării asupra industriei din Uniune, demonstrat de factori și indici relevanți care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 3 alineatele (3) și (5).
- (5) Comisia examinează, în măsura posibilă, exactitatea și relevanța mijloacelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există suficiente probe pentru a justifica deschiderea unei anchete.
- (6) O anchetă nu este deschisă, în temeiul alineatului (1), decât în cazul în care s-a determinat, pe baza unei examinări a gradului de sprijin sau de opoziție față de plângere exprimat de către constructorii din cadrul Uniunii capabili să construiască nava similară, că plângerea a fost prezentată de către industria din Uniune sau în numele său. Plângerea este considerată ca fiind depusă de către industria din Uniune sau în numele său în cazul în care este susținută de către constructorii din Uniune a căror capacitate colectivă de construcție a navei similare constituie peste 50 % din capacitatea totală de construcție a industriei din Uniune pentru o navă similară, industrie care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Totuși, ancheta nu va fi deschisă atunci când constructorii din Uniune care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din capacitatea totală a constructorilor din Uniune capabili să construiască nava similară.
- (7) Autoritățile evită, cu excepția cazului în care s-a luat o decizie pentru deschiderea unei anchete, să facă publică plângerea care cere deschiderea unei anchete. Totuși, înainte de a proceda la deschiderea unei anchete, guvernul țării de export în cauză este informat despre acest lucru.
- (8) În cazul în care, în circumstanțe speciale, Comisia decide să deschidă o anchetă fără să fie sesizată în acest scop de o plângere prezentată în scris de către industria din Uniune sau în numele său, aceasta nu acționează decât în cazul în care posedă probe suficiente despre existența unui preț prejudiciabil, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate și în cazul în care s-a demonstrat că un membru al industriei din Uniune presupus a fi victima unui prejudiciu reunește criteriile vizate la alineatul (3) litera (d) pentru a justifica deschiderea unei anchete.
- Atunci când este cazul, se poate deschide o anchetă și pe baza unei plângeri în scris din partea autorităților unei părți contractante. O asemenea plângere se întemeiază pe probe suficiente care să demonstreze că o navă este sau a fost vândută la un preț prejudiciabil și că pretinsa vânzare către un cumpărător din Uniune la un preț inferior valorii normale cauzează sau a cauzat un prejudiciu industriei naționale a părții contractante respective.
- (9) Probele privind prețul prejudiciabil și prejudiciul sunt examinate simultan pentru a decide dacă va fi sau nu deschisă o anchetă. Plângerea este respinsă atunci când probele privind prețul prejudiciabil sau prejudiciul sunt insuficiente pentru continuarea cazului.
- (10) Plângerea poate fi retrasă înaintea deschiderii anchetei, caz în care se consideră că nu a fost depusă.
- (11) Atunci când Comisia consideră că există suficiente probe pentru a justifica inițierea unei proceduri, Comisia o deschide în termen de 45 de zile de la data depunerii plângerii sau, în cazul deschiderii unei anchete în temeiul alineatului (8), în cel mult șase luni de la data la care vânzarea navei a fost cunoscută sau ar fi trebuit să fie cunoscută, și publică un avis în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Atunci când probele prezentate sunt insuficiente, reclamantul este anunțat de acest lucru în termen de 45 de zile de la data la care plângerea a fost depusă la Comisie. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce a determinat necesitatea de a deschide o astfel de procedură.

(12) Avizul de deschidere a procedurii anunță deschiderea unei anchete, indică numele și țara constructorului și a cumpărătorului sau cumpărătorilor, precum și o descriere a navei în cauză, furnizează un rezumat al informațiilor primite și prevede că orice informație utilă este comunicată Comisiei.

Acesta fixează termenul în care părțile interesate pot să își manifeste intenția, să-și prezinte punctul de vedere în scris și să prezinte informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și informații sunt luate în considerare în cursul anchetei; de asemenea, acesta precizează termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie, în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(13) Comisia avizează exportatorul, cumpărătorul sau cumpărătorii navei și asociațiile reprezentative ale constructorilor, exportatorilor sau cumpărătorilor cunoscuți vizați, precum și pe reprezentanții țării din care provine nava care face obiectul anchetei și pe reclamanți despre deschiderea procedurii și, asigurând protejarea informațiilor confidențiale, furnizează textul integral al plângerii scrise primite în temeiul alineatului (1) exportatorului și autorităților țării de export și, la cerere, celorlalte părți interesate.

Articolul 6

Ancheta

(1) Ca urmare a deschiderii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre și, după caz, cu autoritățile țării terțe, începe o anchetă la nivelul Uniunii. Respectiva anchetă privește simultan prețul prejudiciabil și prejudiciul.

(2) Destinatarul chestionarelor utilizate într-o anchetă privind prețul prejudiciabil dispune de cel puțin 30 de zile pentru a înainta un răspuns. Termenul pentru exportatori începe de la data primirii chestionarului, care se consideră că a fost primit în termen de șapte zile de la data la care a fost trimis exportatorului sau transmis reprezentantului diplomatic corespunzător al țării de export. Poate fi acordată o prelungire a termenului de 30 de zile, ținându-se cont de termenul fixat pentru anchetă și cu condiția ca partea respectivă să justifice în mod adecvat existența unor circumstanțe particulare pentru a beneficia de o asemenea prelungire.

(3) Dacă este cazul, Comisia poate cere autorităților țării terțe, precum și statelor membre, să-i furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri.

Acestea comunică Comisiei informațiile cerute, precum și rezultatul tuturor verificărilor, controalelor sau anchetelor efectuate.

Atunci când aceste informații prezintă un interes general sau atunci când transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția ca acestea să nu aibă un caracter confidențial, caz în care Comisia transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Dacă este cazul, Comisia poate cere autorităților țării terțe, precum și statelor membre, să efectueze toate verificările și toate controalele necesare, în special în cazul constructorilor din Uniune, și să efectueze anchete în țările terțe, cu condiția ca întreprinderile în cauză să-și fi dat acordul în acest sens și ca guvernul țării respective să fi fost notificat în mod oficial, fără să fi ridicat obiecțiuni.

Statele membre iau toate dispozițiile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei.

Agenții ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să-i asiste pe agenții statelor membre în exercitarea funcțiilor lor. De asemenea, agenții ai Comisiei îi pot asista pe agenții autorităților țării terțe în exercitarea funcțiilor lor în cazul în care Comisia și aceste autorități convin de comun acord asupra acestui lucru.

(5) Părțile interesate care și-au manifestat intenția în conformitate cu articolul 5 alineatul (12) sunt audiate în cazul în care, în termenul fixat în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, au făcut o cerere în scris în acest scop, demonstrând că sunt efectiv părți interesate pe care rezultatul procedurii le poate afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) Constructorului, cumpărătorului sau cumpărătorilor, reprezentanților guvernului țării de export, reclamanților și altor părți interesate care și-au manifestat intenția în conformitate cu articolul 5 alineatul (12), li se oferă, la cerere, posibilitatea de a se întâlni cu părțile care au interese contrare pentru a-și putea prezenta punctele de vedere contrare și a-și exprima eventualele obiecțiuni.

Atunci când se oferă astfel de posibilități, se ține cont de necesitatea păstrării caracterului confidențial al informațiilor și al intereselor părților.

Nicio parte nu este obligată să asiste la o întâlnire, iar absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale.

Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat sunt luate în considerare în măsura în care ele sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, constructorul, cumpărătorul sau cumpărătorii și celelalte părți interesate, care și-au manifestat intenția în conformitate cu articolul 5 alineatul (12), precum și reprezentanții țării de export pot, în urma unei cereri scrise, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de orice parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne elaborate de către autoritățile din Uniune sau din statele membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 13 și să fie utilizate în anchetă.

Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor sunt luate în considerare în măsura în care sunt suficient sprijinite de argumente.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 12, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează concluziile este verificată în măsura în care este posibil.

(9) În procedurile care necesită o comparare de prețuri și în care a fost livrată o navă similară, ancheta se încheie în termen de cel mult un an de la data deschiderii sale.

În procedurile în care nava similară este în construcție, ancheta se încheie în cel mult un an de la data livrării navei respective.

Anchetele care utilizează valoarea construită se încheie în termen de un an de la data deschiderii lor sau de la data livrării navei, atunci când această ultimă dată este mai recentă.

Aceste termene se suspendă în cazul în care se aplică articolul 16 alineatul (2).

Articolul 7

Închiderea procedurii fără adoptarea unor măsuri, impozitarea și perceperea de taxe pentru practicile prejudiciabile în materie de prețuri

(1) Atunci când se retrage plângerea, procedura poate fi închisă.

(2) În cazul în care nu este necesară adoptarea de măsuri, ancheta sau procedura se încheie. Comisia încheie ancheta în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 10 alineatul (2).

(3) Procedura este închisă de îndată atunci când s-a stabilit că marja de preț prejudiciabil, exprimată în procente ale prețului de export, este mai mică de 2 %.

(4) În cazul în care, din constatarea definitivă a faptelor, reiese că există un preț prejudiciabil și că în urma acestuia s-a produs un prejudiciu, Comisia impune constructorului de nave o taxă pentru prețul prejudiciabil, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 10 alineatul (2). Valoarea taxei pentru prețul prejudiciabil este egală cu marja prețului prejudiciabil stabilit. După informarea statelor membre, Comisia ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a deciziei sale, în special în ceea ce privește perceperea taxei pentru prețul prejudiciabil.

(5) Constructorul de nave achită taxa pentru prețul prejudiciabil în termen de 180 de zile de la data la care i-a fost notificată impunerea, fiind stabilit că notificarea va fi considerată că a fost primită în termen de o săptămână de la data la care a fost adresată constructorului. Comisia poate acorda constructorului o prelungire rezonabilă a termenului pentru achitarea plății în cazul în care acesta aduce dovada că plata în termenul de 180 de zile l-ar face insolubil sau ar fi incompatibilă cu o reorganizare sub control judiciar, caz se calculează dobândă la valoarea taxei neachitate, la o rată de rentabilitate egală celei a titlurilor de valoare de pe piața secundară pe termen mediu, exprimat în euro la bursa de valori din Luxemburg, la care se adaugă 50 de puncte de bază.

Articolul 8

Alte măsuri echivalente

Ancheta poate fi încheiată fără impunerea unei taxe pentru prețul prejudiciabil în cazul în care constructorul de nave anulează definitiv și necondiționat vânzarea navei la prețul prejudiciabil sau se conformează unei alte măsuri echivalente acceptate de către Comisie.

O vânzare nu este considerată anulată decât atunci când s-au încheiat toate relațiile contractuale între părțile implicate în vânzarea respectivă, când toate retribuțiile în legătură cu vânzarea au fost rambursate și toate drepturile asupra navei respective sau asupra părților acestei nave au fost restituite constructorului.

Articolul 9

Contramăsuri – refuzul drepturilor de încărcare și descărcare

(1) În cazul în care constructorul de nave în cauză nu achită taxa pentru prețul prejudiciabil instituită la articolul 7, Comisia impune în privința navelor construite de către constructorul în cauză contramăsuri sub forma unui refuz al drepturilor de încărcare și de descărcare.

Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce se produce temeiul declanșator al contramăsurilor menționate la primul paragraf.

(2) Decizia care instituie contramăsurile intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și este anulată în cazul în care constructorul de nave achită integral taxa pentru prețul prejudiciabil. Contramăsura afectează toate navele comandate pe o perioadă de patru ani de la data intrării în vigoare a deciziei. Contramăsura se aplică fiecărei nave pe o perioadă de patru ani de la data livrării sale. Respectivele perioade nu pot fi reduse decât ca urmare și în conformitate cu rezultatele unei proceduri internaționale de soluționare a litigiilor privind contramăsurile impuse.

Navele cărora le sunt refuzate drepturile de încărcare și de descărcare sunt identificate printr-o decizie a Comisiei publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Autoritățile vamale ale statelor membre nu autorizează încărcarea sau descărcarea navelor cărora le sunt refuzate drepturile de încărcare și de descărcare.

*Articolul 10***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin Regulamentul (UE) 2016/1036. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 11***Vizite de verificare**

- (1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina registrele exportatorilor, ale constructorilor de vase, ale operatorilor comerciali, ale agenților, ale producătorilor, ale asociațiilor și ale organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate referitoare la prețul prejudiciabil și prejudiciu. În absența unui răspuns corespunzător în timp util, Comisia poate alege să nu efectueze o vizită de verificare.
- (2) Atunci când este necesar, Comisia realizează anchete în țări terțe, cu condiția obținerii de către aceasta a acordului întreprinderilor implicate, a înștiințării reprezentanților guvernului țării respective și a absenței opoziției din partea acestora din urmă. De îndată ce a obținut acordul întreprinderilor implicate, Comisia comunică autorităților țării de export numele și adresele întreprinderilor de vizitat, precum și datele convenite.
- (3) Întreprinderile în cauză sunt informate despre natura informațiilor care vor fi verificate și despre orice alte informații care trebuie furnizate în cursul acestor vizite de verificare, ceea ce nu împiedică solicitarea altor precizări în cursul verificării, având în vedere informațiile obținute.
- (4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de agenți ai statelor membre care solicită acest lucru.

*Articolul 12***Lipsa de cooperare**

- (1) Atunci când o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut de prezentul regulament sau împiedică în mod semnificativ ancheta, se pot stabili concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că una dintre părțile interesate a furnizat o informație falsă sau înșelătoare, această informație nu este luată în considerare și se pot folosi datele disponibile.

Părțile interesate sunt informate despre consecințele unui refuz de cooperare.

- (2) Faptul de a nu furniza un răspuns pe suport informatic nu este considerat ca un refuz de cooperare, cu condiția ca partea interesată să demonstreze că prezentarea răspunsului în formele solicitate ar putea antrena o sarcină sau costuri suplimentare excesive.
- (3) Atunci când informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie să fie ignorate din acest motiv, cu condiția ca eventualele deficiențe să nu îngreuneze în mod nejustificat stabilirea de concluzii corecte, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să fie verificabile și ca partea să fi acționat cu diligență deplină.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate probe sau informații, partea care le-a comunicat este informată de îndată despre motivele respingerii lor și i se oferă posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii probelor sau a informațiilor respective sunt comunicate și indicate în concluziile publicate.

(5) În cazul în care concluziile, inclusiv cele care se referă la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în special pe informațiile furnizate în plângere, acestea sunt verificate, atunci când acest lucru este posibil și în funcție de termenul anchetei, prin referire la alte surse independente disponibile, cum sunt listele de prețuri publicate, statisticile oficiale de vânzări și statisticile vamale sau prin referire la informațiile obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau nu cooperează decât parțial și în cazul în care, din acest motiv, nu sunt comunicate informații pertinente, rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil pentru partea respectivă față de cazul în care ar fi cooperat.

Articolul 13

Confidențialitatea

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu, pentru că divulgarea sa ar avantaja în mod semnificativ un concurent sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care ar fi furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei anchete, este tratată ca atare de către autorități, în urma prezentării de motive valabile.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale ale acestora. Aceste rezumate sunt suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea rezonabilă a esenței informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În situații excepționale, părțile pot indica faptul că aceste informații nu pot fi rezumate. În astfel de situații, sunt expuse motivele pentru care nu poate fi furnizat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu vrea să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi ignorată, exceptând situația în care se poate demonstra în mod convingător, plecând de la surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile din Uniune, a informațiilor generale, în special a motivelor pe care sunt fondate deciziile luate în temeiul prezentului regulament, nici divulgării probelor pe care se sprijină autoritățile din Uniune, în măsura necesară justificării acestor motive cu ocazia procedurilor în justiție. O asemenea divulgare ține cont de interesul legitim al părților interesate de a nu fi divulgate secretele comerciale ale acestora.

(5) Comisia și statele membre, precum și agenții lor nu divulgă informații primite în temeiul prezentului regulament pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără autorizația expresă a acesteia din urmă. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre sau orice documentele interne elaborate de autoritățile din Uniune sau de statele membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament trebuie să fie utilizate numai pentru scopurile în care ele au fost cerute.

Articolul 14

Informarea părților

(1) Reclamanții, constructorul, exportatorul, cumpărătorul sau cumpărătorii de nave, precum și asociațiile reprezentative și reprezentanții țării de export pot cere să fie informați cu privire la detaliile privind faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora este recomandată impunerea unei taxe pentru preț prejudiciabil sau închiderea unei anchete sau proceduri fără impunerea de taxe.

(2) Cererile de informare finală menționate la alineatul (1) sunt adresate în scris Comisiei și primite în termenul fixat de aceasta din urmă.

(3) Informarea finală se face în scris. Aceasta se realizează ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, cât mai curând posibil și, în mod normal, în termen de nu mai puțin de o lună înainte de decizia definitivă. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

Informarea nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie însă, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă sunt comunicate cât mai curând posibil.

(4) Observațiile făcute după ce a fost dată informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care ele sunt primite în termenul stabilit de Comisie în fiecare caz în parte, ținând cont în mod corespunzător de urgența chestiunii, dar care nu este mai mic de 10 zile.

Articolul 15

Raportarea

Comisia include informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament în raportul său anual cu privire la aplicarea măsurilor de apărare comercială, adresat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 23 din Regulamentul (UE) 2016/1036.

Articolul 16

Dispoziții finale

(1) Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) regulilor speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țările terțe;
- (b) măsurilor speciale, cu condiția ca acestea să nu fie contrarii obligațiilor contractate în cadrul Acordului privind construcțiile navale.

(2) Nu se efectuează o anchetă în temeiul prezentului regulament și nici nu se impun sau mențin măsuri atunci când asemenea măsuri ar fi contrare obligațiilor care revin Uniunii din Acordul privind construcțiile navale sau din orice alt acord internațional relevant.

Nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică îndeplinirea de către Uniune a obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor acordului privind construcțiile navale care se referă la soluționarea litigiilor.

Articolul 17

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 385/96 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică la data intrării în vigoare a Acordului privind construcțiile navale ⁽¹⁾.

Nu se aplică navelor care au făcut obiectul unui contract semnat înaintea datei intrării în vigoare a Acordului privind construcțiile navale, cu excepția navelor care au făcut obiectul unui contract după 21 decembrie 1994 și livrate în mai mult de cinci ani de la data contractului. Respectivelor nave li se aplică prezentul regulament, cu excepția cazului în care constructorul poate dovedi că amânarea termenului de livrare este datorată unor motive comerciale normale și nu vizează evitarea aplicării prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a acordului privind construcțiile navale va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria L.

ANEXA I

REGULAMENTUL ABROGAT ȘI MODIFICAREA SA

Regulamentul (CE) nr. 385/96 al Consiliului

(JO L 56, 6.3.1996, p. 21)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

Numai punctul 5 al anexei

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 385/96	Prezentul regulament
Articolele 1-4	Articolele 1-4
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf teza introductivă	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf teza introductivă
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) teza introductivă	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) teza introductivă
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) prima liniuță	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) punctul (i)
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) punctul (ii)
Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) a treia liniuță	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf litera (a) punctul (iii)
Articolul 5 alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 5 alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf
Articolul 5 alineatele (3)-(10)	Articolul 5 alineatele (3)-(10)
Articolul 5 alineatul (11) primul paragraf	Articolul 5 alineatul (11) prima și a doua teză
Articolul 5 alineatul (11) al doilea paragraf	Articolul 5 alineatul (11) a treia teză
Articolul 5 alineatul (12) prima teză	Articolul 5 alineatul (12) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (12) a doua și a treia teză	Articolul 5 alineatul (12) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatele (1) și (2)	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 6 alineatul (3) prima teză	Articolul 6 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a doua teză	Articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a treia teză	Articolul 6 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) prima teză	Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a doua teză	Articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a treia și a patra teză	Articolul 6 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (6) prima teză	Articolul 6 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a doua teză	Articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a treia teză	Articolul 6 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a patra teză	Articolul 6 alineatul (6) al patrulea paragraf
Articolul 6 alineatul (7) prima teză	Articolul 6 alineatul (7) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (7) a doua teză	Articolul 6 alineatul (7) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatele (8) și (9)	Articolul 6 alineatele (8) și (9)
Articolele 7-11	Articolele 7-11

Regulamentul (CE) nr. 385/96	Prezentul regulament
Articolul 12 alineatul (1) prima teză	Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 12 alineatul (1) a doua teză	Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 12 alineatul (1) a treia teză	Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 12 alineatele (2)-(6)	Articolul 12 alineatele (2)-(6)
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14 alineatele (1) și (2)	Articolul 14 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (3) prima, a doua și a treia teză	Articolul 14 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (3) a patra teză	Articolul 14 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 14a	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
—	Articolul 17
Articolul 16	Articolul 18
—	Anexa I
—	Anexa II

REGULAMENTUL (UE) 2016/1036 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 8 iunie 2016****privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene****(text codificat)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽²⁾ a fost modificat în mod substanțial de mai multe ori ⁽³⁾. Din motive de claritate și de eficiență, ar trebui să se codifice respectivul regulament.
- (2) Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit în continuare „Acordul antidumping din 1994”) conține norme detaliate referitoare în special la calcularea marjei de dumping, la procedurile de deschidere și de desfășurare a examinării, inclusiv la stabilirea și modul de tratare a faptelor, la instituirea de măsuri provizorii, la impunerea și perceperea de taxe antidumping, la durata și reexaminarea măsurilor antidumping și la divulgarea de informații referitoare la examinările antidumping.
- (3) Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor din Acordul antidumping din 1994, este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii acestuia.
- (4) La aplicarea normelor din Acordul antidumping din 1994, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), ca Uniunea să țină seama de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali.
- (5) Este de dorit să se stabilească norme clare și detaliate privind calcularea valorii normale. Este necesar să se precizeze, în special, că această valoare trebuie să se bazeze în toate cazurile pe vânzările reprezentative realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale în țara exportatoare. Este necesar să se furnizeze indicații cu privire la noțiunea de părți considerate ca fiind asociate în vederea stabilirii dumpingului. Este necesar să se definească circumstanțele în care vânzările de pe piața internă a țării exportatoare pot fi considerate vânzări în pierdere și pot să nu fie luate în considerare și pot să țină seama de vânzările rămase, de valoarea normală calculată sau de vânzările către o țară terță. Este, de asemenea, oportun să se garanteze o repartizare corectă a cheltuielilor, inclusiv în situațiile de demarare, și să se precizeze definiția noțiunii de demarare, sfera de aplicare și metoda de repartizare. Este, de asemenea, necesar, pentru a calcula valoarea normală, să se indice metoda aplicabilă pentru stabilirea valorilor costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale, precum și marja de profit care urmează să fie inclusă în această valoare.
- (6) În vederea stabilirii valorii normale pentru țările care nu au economie de piață, este prudent să se stabilească normele de procedură pentru a alege țara terță adecvată cu economie de piață care va reprezenta punctul de referință în acest sens și, în cazul în care nu se poate găsi o țară terță adecvată, să se prevadă că valoarea normală poate fi stabilită pe orice altă bază rezonabilă.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2016.

⁽²⁾ Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

⁽³⁾ A se vedea anexa I.

- (7) Este necesar să se definească prețul de export și să se enumere ajustări care ar trebui aduse în cazul în care se estimează că este necesar să se recalculeze acest preț de export pe baza primului preț de pe piața liberă.
- (8) Pentru a asigura o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală este necesar să se enumere factorii care pot afecta prețurile și posibilitatea de a le compara și să se stabilească norme specifice privind necesitatea și modalitatea de operare a acestor ajustări, fiind evident că orice repetare a ajustărilor trebuie evitată. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că se poate face comparația utilizând prețuri medii, cu toate că prețurile de export individuale pot fi comparate cu o valoare normală medie atunci când prețurile de export individuale variază între diferiți cumpărători, regiuni sau perioade.
- (9) Este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping au adus un prejudiciu important sau riscă să aducă un prejudiciu. Atunci când se încearcă să se demonstreze că volumul și nivelul prețurilor importurilor în cauză sunt responsabile de prejudiciul adus unei industrii a Uniunii, este necesar să se țină seama de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață dominante din Uniune.
- (10) Este necesar să se definească noțiunea de „industrie a Uniunii”, să se prevadă că părțile afiliate cu exportatorii pot fi excluse din această industrie și să se definească noțiunea de „afiliere”. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că o acțiune antidumping poate fi efectuată în numele producătorilor dintr-o regiune a Uniunii și să se stabilească orientările pentru definirea regiunii respective.
- (11) Este necesar să se stabilească cine este abilitat să depună o plângere antidumping, precum și măsura în care o astfel de plângere ar trebui sprijinită de către industria Uniunii și să se precizeze informațiile referitoare la dumping, la prejudiciu și la legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere ar trebui să le conțină. Este, de asemenea, indicat să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea plângerilor sau la inițierea procedurilor.
- (12) Este necesar să se specifice modul în care sunt notificate părțile interesate cu privire la informațiile pe care autoritățile le solicită. Părților interesate ar trebui să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat pe parcursul examinării și să se prevadă, în special, că părțile interesate trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se ține seama de punctul lor de vedere. Este, de asemenea, necesar să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să transmită comentarii. Este, de asemenea, oportun să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește culegerea de informații.
- (13) Este necesar să se stabilească condițiile în care pot fi impuse taxele provizorii, inclusiv condițiile în care aceste taxe pot fi impuse nu mai devreme de 60 de zile sau mai târziu de nouă luni de la data inițierii procedurii. Este, de asemenea, necesar, din rațiuni administrative, să se prevadă că aceste taxe pot, în toate cazurile, să fie impuse direct de către Comisie pentru o perioadă de nouă luni sau succesiv pentru o perioadă de șase luni și o perioadă de trei luni.
- (14) Este necesar să se stabilească procedurile care să permită acceptarea angajamentelor care pun capăt dumpingului și prejudiciului în loc să fie impuse taxe provizorii sau definitive. Este, de asemenea, oportun să se precizeze consecințele unei încălcări sau ale unei retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de prezumție de încălcare sau atunci când este necesară o examinare suplimentară pentru a aduce completări constatărilor. În cazul acceptării angajamentelor, este necesar să se vegheze ca angajamentele propuse și aplicarea lor să nu ducă la un comportament anticoncurențial.
- (15) Este necesar să se prevadă că examinarea va fi încheiată, fie că s-au adoptat sau nu măsuri definitive, în decurs de 12 luni și în cel mult 15 luni de la data deschiderii examinării.
- (16) Examinările sau procedurile ar trebui încheiate atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil și ca atare este necesar să se definească aceste situații. Atunci când trebuie impuse măsuri, este necesar să se prevadă încheierea examinării și că nivelul măsurilor trebuie să fie inferior marjei de dumping în cazul în care această valoare inferioară este suficientă pentru a se elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul al nivelului măsurilor în cazul eşantionării.

- (17) Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor.
- (18) Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că ar trebui menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă, atunci când se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, reexaminări intermediare ale situației sau examinări pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor antidumping. Este, în egală măsură, necesar să se prevadă că, în cazul în care prețurile de export trebuie recalulate pentru a restabili marja de dumping, taxele antidumping nu trebuie considerate costuri suportate între import și revânzare atunci când aceste taxe se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Uniune.
- (19) Este necesar să se prevadă în mod expres că prețurile de export și marjele de dumping trebuie reevaluate atunci când taxele sunt absorbite de către exportator datorită unui acord de compensare oarecare, iar măsurile nu se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Uniune.
- (20) Acordul antidumping din 1994 nu conține dispoziții în ceea ce privește circumvenția măsurilor antidumping, chiar dacă o decizie ministerială distinctă din cadrul GATT a recunoscut că circumvenția constituie o problemă și a fost sesizat comitetul antidumping al GATT în vederea adoptării unei rezoluții. Având în vedere eșecul de până în prezent al negocierilor multilaterale și până la elaborarea rezultatului sesizării comitetului antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), este necesar ca legislația Uniunii să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în Uniune sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.
- (21) Ar fi, de asemenea, de dorit să se precizeze ce practici constituie o circumvenție a măsurilor în vigoare. Practicile de circumvenție a măsurilor pot apărea fie în interiorul, fie în afara Uniunii. Este necesar, prin urmare, să se prevadă ca scutiunile de la plata taxelor extinse prevăzute pentru importatori să poată fi acordate și exportatorilor, atunci când taxele sunt aplicate pentru a face față circumvenției care are loc în afara Uniunii.
- (22) Este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor antidumping în cazul unei schimbări temporare a condițiilor de piață datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată.
- (23) Este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei examinări să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri.
- (24) Pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să transmită rapoarte către Comisie privind importurile de produse care fac obiectul unor examinări sau al unor măsuri, precum și privind valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament.
- (25) Este oportun să se prevadă vizite pentru verificarea informațiilor furnizate privind dumpingul și prejudiciul, aceste vizite depinzând, totuși, de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (26) Este esențial să se recurgă la eșantionare atunci când numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât examinările să poată fi duse la sfârșit în cadrul termenelor stabilite.
- (27) Este necesar să se prevadă că, în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.
- (28) Trebuie adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri.
- (29) Este indispensabil să existe prevederi pentru divulgarea corectă a faptelor și considerentelor esențiale către părțile care au dreptul la un astfel de tratament și ca aceste divulgări să fie făcute ținând seama de procesul decizional la nivelul Uniunii, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele.

- (30) Este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Uniunii, inclusiv cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților interesate.
- (31) Punerea în aplicare a prezentului regulament necesită condiții uniforme pentru adoptarea de măsuri de salvagardare provizorii și definitive și pentru încheierea unei examinări fără luare de măsuri. Măsurile respective ar trebui adoptate de către Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (32) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri provizorii, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri definitive. Procedura de consultare ar trebui utilizată de asemenea pentru acceptarea de angajamente, pentru inițierea sau neinițierea de examinări în perspectiva expirării măsurilor, pentru prelungirea suspendării măsurilor și pentru reinstituirea de măsuri, având în vedere efectele unor asemenea măsuri în raport cu măsurile definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca Comisia să fie în măsură să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

- (1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii cauzează un prejudiciu.
- (2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Uniune este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru un produs similar în țara exportatoare.
- (3) Țara exportatoare este în mod normal țara de origine. Cu toate acestea, poate fi o țară intermediară, cu excepția cazului în care, de exemplu, produsele respective numai tranzitează această țară, produsele respective nu sunt fabricate în această țară sau nu există preț comparabil pentru aceste produse în această țară.
- (4) În sensul prezentului regulament, prin „produs similar” se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.

Articolul 2

Stabilirea existenței dumpingului

A. VALOAREA NORMALĂ

- (1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 127 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽¹⁾.

(2) Vânzările produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în Uniune. Cu toate acestea, se poate utiliza un volum de vânzări mai mic, de exemplu, atunci când prețurile practicate sunt considerate reprezentative pentru piața respectivă.

(3) În cazul în care nu se efectuează nici o vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

Se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul primului paragraf mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale.

(4) Nu se poate considera că vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o țară terță la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale din cauza prețului lor și nu pot fi eliminate din calculul pentru stabilirea valorii normale decât în cazul în care se stabilește că aceste vânzări se efectuează pe o perioadă extinsă, în cantități substanțiale și la prețuri care nu pot acoperi toate costurile într-o perioadă de timp rezonabilă.

În cazul în care prețurile sunt mai mici decât costurile în momentul vânzării, dar sunt mai mari decât costurile medii ponderate în perioada efectuării examinării, se consideră că aceste prețuri pot acoperi costurile într-o perioadă rezonabilă.

Prin „perioadă extinsă” se înțelege în mod normal un an sau cel puțin șase luni și se consideră că în această perioadă se efectuează vânzări substanțiale la prețuri mai mici decât costul unitar în cazul în care se stabilește că prețul de vânzare mediu ponderat este mai mic decât costul unitar mediu ponderat sau că volumul vânzărilor efectuate la prețuri mai mici decât costul unitar nu reprezintă mai puțin de 20 % din vânzările luate în considerare la stabilirea valorii normale.

(5) Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării ei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.

În cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

Se iau în considerare elementele de probă aduse privind repartizarea corectă a costurilor, cu condiția să se demonstreze că această modalitate de repartizare a fost utilizată în mod constant și în trecut. În absența unei metode mai potrivite, se preferă un sistem de repartizare a cheltuielilor bazat pe cifra de afaceri. În cazul în care nu s-a ținut deja seama de acest lucru la repartizarea cheltuielilor menționată în prezentul paragraf, cheltuielile se ajustează corespunzător în funcție de elementele care nu sunt recurente de care beneficiază producția viitoare și/sau curentă.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

În cazul în care, într-un interval de timp din cadrul perioadei necesare pentru acoperirea cheltuielilor, acestea sunt afectate de utilizarea unor instalații de producție noi care presupun investiții suplimentare substanțiale și de un procentaj mic de utilizare a resurselor din cauza operațiunilor de demarare care au loc în decursul întregii perioade în care se desfășoară examinarea sau într-un interval de timp din cadrul acesteia, costurile medii pentru perioada de demarare sunt aplicabile, în temeiul normelor de repartizare menționate anterior, la sfârșitul acestei etape și sunt incluse la acest nivel, pentru perioada în cauză, în costurile medii ponderate menționate la alineatul (4) al doilea paragraf. Durata etapei de demarare se stabilește în funcție de circumstanțele aferente producătorului sau exportatorului respectiv, dar nu poate depăși un interval de timp inițial adecvat din perioada necesară pentru acoperirea cheltuielilor. Pentru această ajustare a costurilor aplicabile în decursul perioadei de examinare, informațiile privind o etapă de demarare care depășește această perioadă se iau în considerare în măsura în care sunt furnizate înaintea vizitelor de verificare și în decursul a trei luni de la începerea examinării.

(6) Sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitul, se stabilesc în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care face obiectul examinării. Atunci când aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod, pot fi determinate pe baza:

- (a) mediei ponderate a sumelor reale privind producția și vânzările produsului similar pe piața internă a țării de origine, sume stabilite pentru ceilalți exportatori sau producători care fac obiectul examinării;
- (b) sumelor reale aferente producției și vânzărilor, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, din aceeași categorie generală de produse pe piața internă a țării de origine, pentru exportatorul sau producătorul respectiv;
- (c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma reprezentând profitul stabilită astfel să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

(7) (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață⁽¹⁾, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași examinări.

Părțile care participă la examinare sunt informate de îndată după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție 10 zile pentru a-și prezenta comentariile.

(b) În cazul examinărilor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii examinării, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-6), în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul examinării și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

(c) Cererea prezentată în temeiul literei (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:

— deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri, costuri și intrări, de exemplu materii prime, costurile tehnologiei și mâinii de lucru, producție, vânzări și investiții, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor intrări reflectă în mod real valorile pieței;

— întreprinderile utilizează o singură serie de registre contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;

(1) Inclusiv: Albania, Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Coreea de Nord, Georgia, Kârgâzstan, Moldova, Mongolia, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.

- costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul niciunei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;
- întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează siguranța juridică și stabilitatea operațiilor întreprinderilor; și
- operațiile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

În mod normal în termen de șapte luni, și în orice caz nu mai târziu de opt luni de la inițierea procedurii, se determină dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate la prezenta literă, după ce industria Uniunii a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul examinării. Comisia informează statele membre cu privire la analiza cererilor prezentate în temeiul literei (b), realizată de aceasta, în mod normal în termen de 28 de săptămâni de la data deschiderii examinării.

- (d) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, o determinare în conformitate cu literele (b) și (c) din prezentul alineat se limitează la părțile incluse în examinare și la orice producător care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17 alineatul (3).

B. PREȚUL DE EXPORT

(8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Uniune.

(9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

În astfel de cazuri, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile, inclusiv de taxe și de impozite, care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei Uniunii.

Costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări le includ pe cele suportate în mod normal de un importator, dar plătite de orice parte care își desfășoară activitatea în interiorul sau în afara Uniunii și care pare să fie asociată sau să fi încheiat un acord de compensare cu importatorul sau cu exportatorul, în special următoarele elemente: transportul obișnuit, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile suplimentare; taxe vamale, taxe antidumping și alte taxe plătibile în țara importatoare pentru import sau pentru vânzarea de mărfuri, precum și o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profitul.

C. COMPARAȚIE

(10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

(a) caracteristicile fizice

Se efectuează o ajustare în cazul în care există diferențe între caracteristicile fizice ale produsului respectiv. Valoarea ajustării corespunde unei estimări rezonabile a valorii diferenței pe piață.

(b) impozitare la import și impozite indirecte

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Uniune.

(c) reduceri de prețuri, rabaturi și cantități

Se operează o ajustare pe baza diferențelor la reducerile de prețuri și la rabaturi, inclusiv la cele acordate pe baza diferențelor cantitative, în cazul în care aceste diferențe sunt cuantificate corect și legate direct de vânzările respective. Se poate opera o ajustare și pe baza reducerilor de prețuri și a rabaturilor între care există diferențe, în cazul în care cererea se bazează pe o practică efectuată constant în perioadele anterioare, inclusiv pe un angajament de a respecta condițiile cerute pentru obținerea reducerii de prețuri sau a rabatului.

(d) etapa comercială

(i) O ajustare pe baza diferențelor dintre etapele comerciale, inclusiv a diferențelor care pot rezulta din FEO (Fabricanții de Echipamente de Origine), se efectuează atunci când, pentru circuitele de distribuție pe cele două piețe, se stabilește că prețul de export, inclusiv prețul de export construit, este practicat într-o etapă comercială diferită în raport cu valoarea normală și că diferența a afectat comparabilitatea prețurilor, acest lucru fiind dovedit prin existența unor diferențe constante și nete în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. Valoarea ajustării se stabilește în funcție de valoarea de piață a diferenței.

(ii) Cu toate acestea, în condiții care nu sunt prevăzute la punctul (i), poate fi făcută o ajustare specială atunci când o diferență de etapă comercială existentă nu poate fi cuantificată din cauza absenței etapelor comerciale pertinente pe piața internă a țărilor exportatoare sau atunci când se stabilește clar că anumite funcții sunt aferente unor etape comerciale altele decât cea utilizată pentru comparație.

(e) transport, asigurare, manipulare, încărcare și costuri auxiliare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Aceste costuri cuprind transportul, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile auxiliare.

(f) ambalare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile de ambalare care au o legătură directă cu produsul în cauză.

(g) credit

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costul oricărui credit acordat pentru vânzările în cauză, cu condiția ca acest factor să fie luat în considerare la stabilirea prețurilor practicate.

(h) costuri postvânzare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile directe legate de furnizarea de asigurări, de garanții, de asistență tehnică și de servicii prevăzute de lege și/sau de contractul de vânzare.

(i) comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul „comisioane” include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

(j) conversiunea monedelor

În cazul în care compararea prețurilor necesită o conversiune a monedelor, aceasta trebuie efectuată utilizând cursul de schimb în vigoare la data vânzării, cu condiția ca, atunci când o vânzare de monedă străină pe piețele tranzacțiilor la termen este legată direct de vânzarea la export respectivă, să se utilizeze cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen. În mod obișnuit, data efectuării vânzării trebuie să fie cea care figurează pe factură, dar poate fi utilizată data contractului, a comenzii sau a confirmării comenzii în cazul în care este mai adecvată pentru a stabili condițiile materiale ale vânzării. Fluctuațiile cursului de schimb nu se iau în considerare și exportatorilor li se acordă 60 de zile pentru a ține seama de o modificare de durată a cursului de schimb în perioada efectuării examinării.

(k) alți factori

Se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special dacă în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.

D. MARJA DE DUMPING

(11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de examinare se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Uniune sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Uniune, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Uniune în cazul în care configurația de export diferă semnificativ între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.

(12) Marja de dumping reprezintă suma cu care valoarea normală depășește prețul de export. În cazul în care marjele de dumping variază, se poate stabili o marjă de dumping medie ponderată.

Articolul 3

Stabilirea existenței unui prejudiciu

(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul „prejudiciu” se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii; și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor examinări antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

(a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul similar din Uniune.

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut; importanța marjei de dumping efective; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Uniune; efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și care aduc în același timp un prejudiciu industriei Uniunii, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ: volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping; scăderea cererii sau modificările din tiparele de consum; practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și din statele membre ale Uniunii și concurența între acești producători; evoluția tehnologiilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei Uniunii.

(8) Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping este evaluat în raport cu producția produsului similar în Uniune atunci când datele disponibile permit identificarea acestei producții separat, pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unui dumping se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau a celei mai restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(9) Stabilirea existenței amenințării cu prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fi fost previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența amenințării cu prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (b) măsura în care există capacitatea suficientă și liber disponibilă din partea exportatorului sau o creștere iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor către Uniune care fac obiectul unui dumping, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri;
- (d) stocurile produsului care face obiectul examinării.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de orientare decisivă, dar totalitatea factorilor luați în considerare trebuie să conducă la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 4

Definiția industriei Uniunii

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie a Uniunii” totalitatea producătorilor de produse similare din cadrul Uniunii sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ, în sensul articolului 5 alineatul (4), din producția totală din Uniune a acestor produse, cu excepția:

- (a) în cazul în care producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, expresia „industrie a Uniunii” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;
- (b) în condiții excepționale, teritoriul Uniunii poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe concurente și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:
 - (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate producția produsului în cauză pe această piață; și

- (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Uniunii.

În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție importantă a întregii industrii a Uniunii, cu condiția ca importurile care fac obiectul unui dumping să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unui dumping să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.

- (2) În sensul alineatului (1), se consideră că producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii numai dacă:

- (a) unul dintre ei îl controlează în mod direct sau indirect pe celălalt;
- (b) ambii sunt controlați în mod direct sau indirect de un terț; sau
- (c) ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se bănuși că efectul legăturii este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit față de producătorii neafiliați.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când este, de drept sau de fapt, în măsură să exercite asupra acestuia o putere de constrângere sau de direcționare.

- (3) În cazul în care prin „industrie a Uniunii” se înțeleg producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 8 pentru regiunea în cauză. Într-un asemenea caz și în momentul evaluării interesului Uniunii în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă prompt un angajament convenabil sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 8 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Uniune o taxă provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la anumite produse sau anumiți exportatori, în măsura în care acest lucru este posibil.

- (4) Dispozițiile articolului 3 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 5

Deschiderea procedurii

- (1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (6), se deschide o examinare care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărui presupus dumping în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei Uniunii.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru, care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare de după ziua primirii acesteia la Comisie prin scrisoare recomandată sau de după cea în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la un dumping și la un prejudiciu pentru industria Uniunii care rezultă din acesta, le comunică de îndată Comisiei.

- (2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și presupusul prejudiciu în cauză. Plângerea trebuie să conțină informațiile pe care reclamantul le poate obține în mod rezonabil despre următoarele puncte:

- (a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției produsului similar la nivelul Uniunii efectuată de către reclamant. Atunci când o plângere este prezentată în scris în numele industriei Uniunii, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor cunoscuți din cadrul Uniunii ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători din cadrul Uniunii ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției produsului similar la nivelul Uniunii atribuite acestor producători;

- (b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, numele țării sau țărilor de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor care se știe că importă produsul în cauză;
- (c) prețurile la care este vândut produsul în cauză pentru a fi destinat consumului pe piața internă a țării sau a țărilor de origine sau exportatoare (sau, după caz, prețurile la care este vândut produsul din țara sau țările de origine sau exportatoare către una sau mai multe țări terțe sau privind valoarea construită a produsului) și prețurile de export sau, după caz, prețurile la care produsul este revândut pentru prima dată unui cumpărător independent din Uniune;
- (d) evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unui dumping, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Uniunii și efectul acestor importuri asupra industriei Uniunii, demonstrat prin factori și indici pertinenti care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 3 alineatele (3) și (5).
- (3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și caracterul concludent ale elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei examinări.
- (4) Nu se deschide o examinare, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor produsului similar din cadrul Uniunii față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria Uniunii sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria Uniunii sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători din cadrul Uniunii ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria Uniunii care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o examinare în cazul în care producătorii din cadrul Uniunii care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria Uniunii.
- (5) Autoritățile evită să facă publică o cerere de deschidere a unei examinări, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător și înainte de a proceda la deschiderea examinării, autoritățile înștiințează guvernul țării exportatoare în cauză.
- (6) Dacă, în situații speciale, Comisia decide deschiderea unei examinări fără să se fi primit o plângere în scris în acest sens din partea sau în numele unei industrii a Uniunii, decizia se ia în baza unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate, în sensul alineatului (2), care justifică deschiderea unei examinări. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce a determinat nevoia de a iniția o astfel de examinare.
- (7) Elementele de probă privind dumpingul și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă se va deschide sau nu o examinare. O plângere este respinsă atunci când elementele de probă privind dumpingul sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica declanșarea procedurilor. Nu trebuie inițiată o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă un segment al pieței mai mic de 1 %, cu excepția cazului în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul la nivelul Uniunii.
- (8) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea examinării, caz în care se consideră că nu a fost depusă.
- (9) În cazul în care se constată că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia deschide procedura în termen de 45 de zile de la data depunerii plângerii și anunță acest lucru în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Atunci când probele prezentate sunt insuficiente, reclamantul trebuie să fie informat de acest lucru în termen de 45 de zile de la data la care plângerea a fost depusă la Comisie. Comisia informează statele membre cu privire la analiza informațiilor realizată de aceasta, în mod normal în termen de 21 de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.
- (10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei examinări, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei.

Se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul examinării. Se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamanții cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, textul integral al plângerii scrise poate să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.

(12) O examinare antidumping nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vămuire.

Articolul 6

Examinarea

(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe examinarea la nivelul Uniunii. Această examinare are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan.

Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de examinare care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii.

Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării examinării nu se iau în mod normal în considerare.

(2) Destinatarii chestionarelor utilizate într-o examinare antidumping au la dispoziție cel puțin 30 de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori curge de la data primirii chestionarului, care se consideră primit la o săptămână de la data la care a fost trimis exportatorului sau reprezentantului diplomatic indicat al țării exportatoare. Se poate acorda o prelungire de 30 de zile a termenului, ținându-se seama de termenul stabilit pentru examinare și sub rezerva ca partea în cauză să ofere un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prelungire.

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri.

Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și totalitatea verificărilor, controalelor sau examinărilor efectuate.

În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate cere statelor membre să efectueze toate verificările și controalele necesare, mai ales ale importatorilor, ale operatorilor comerciali și ale producătorilor din cadrul Uniunii, și să efectueze examinări în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea guvernului țării în cauză, care este înștiințat în mod oficial.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei.

Oficiali ai Comisiei pot, la cererea acestora sau a unui stat membru, să-i asiste pe oficialii statelor membre în exercițiul funcțiunii.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) sunt audiate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) La cerere, importatorilor, exportatorilor, reprezentanților guvernului țării exportatoare și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare, pentru a permite confruntarea tezelor opuse și a eventualelor întâmpinări.

Atunci când se oferă astfel de posibilități, se ține seama de păstrarea caracterului confidențial al informațiilor și de interesele părților.

Nici o parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale.

Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în examinare, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în examinare.

Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o examinare se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, examinările se încheie, în toate cazurile, în termen de 15 luni de la deschiderea lor, în conformitate cu constatările adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

Articolul 7

Măsuri provizorii

(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

- (a) a fost deschisă o examinare în conformitate cu articolul 5;
- (b) a fost publicat un aviz în acest sens și părților interesate li s-a oferit o posibilitate adecvată de a transmite informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10);
- (c) o examinare preliminară pozitivă a stabilit existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestuia pentru industria Uniunii; și
- (d) interesul Uniunii necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii trebuie impuse cel devreme în termen de 60 de zile și cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii.

(2) Valoarea taxei antidumping provizorii nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această marjă în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria Uniunii.

(3) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Uniunii este condiționată de constituirea unei astfel de garanții.

(4) Comisia adoptă măsuri provizorii în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (4).

(5) Atunci când un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și când sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia decide, în termen de maximum cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să se impună o taxă antidumping provizorie.

(6) Se pot impune taxe provizorii pe o perioadă de șase luni și prelungite cu o perioadă de trei luni sau acestea pot fi impuse pe o perioadă de nouă luni. Cu toate acestea, ele nu pot fi prelungite sau impuse pentru o perioadă de nouă luni decât în cazul în care exportatorii care reprezintă un procentaj semnificativ al tranzacțiilor comerciale în cauză o cer sau în cazul în care, în urma unei declarații de intenție a Comisiei, nu formulează o obiecție.

Articolul 8

Angajamente

(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), să accepte oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai exporte la prețuri de dumping, în cazul în care aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este astfel eliminat.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, astfel cum a fost modificată ulterior.

Majorările de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping, în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

(2) Comisia poate sugera angajamente, dar niciun exportator nu este obligat să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau nu acceptă o invitație de a le accepta nu afectează în niciun mod examinarea cazului.

Cu toate acestea, se poate stabili că amenințarea cu prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unui dumping continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea exportatorilor decât în cazul în care existența unui dumping sau a unui prejudiciu care rezultă din acesta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive.

Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit niciun angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 20 alineatul (5).

(3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorul în cauză poate fi informat în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta comentariile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a respectivului angajament, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în examinare.

(5) În cazul în care angajamentele sunt acceptate, examinarea se încheie. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3).

(6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie examinarea privind dumpingul și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unui dumping sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul devine caduc în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă.

În cazul unei concluzii pozitive privind existența unui dumping și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.

(7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

(8) În cazul în care se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori în decursul unei examinări, se consideră, în sensul articolului 11, că aceste angajamente intră în vigoare la data la care examinarea este închisă pentru țara exportatoare.

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce decide să retragă un angajament.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător.

Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.

(10) Se poate institui o taxă provizorie în conformitate cu articolul 7, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când examinarea care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 9

Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive

(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Uniunii.

(2) Atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție, examinarea sau procedura se încheie. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3).

(3) În cazul procedurilor inițiate în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată dacă se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețurile de export, este mai mică de 2 %, numai examinarea fiind închisă atunci când marja este mai mică de 2 % pentru exportatorii individuali și aceștia rămânând supuși procedurii și putând face obiectul unei noi examinări cu ocazia oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara respectivă în temeiul articolului 11.

(4) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping care a cauzat un prejudiciu și că interesul Uniunii necesită măsuri în conformitate cu articolul 21, Comisia impune o taxă antidumping definitivă, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării acestor taxe.

Cuantumul taxei antidumping nu depășește marja de dumping stabilită, dar ar trebui să fie mai mică decât această marjă în cazul în care această taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei din Uniune.

(5) Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament.

Regulamentul de impunere a măsurilor antidumping precizează valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, valoarea taxei impuse țării furnizoare în cauză. Furnizorii care sunt distincți din punct de vedere juridic de alți furnizori sau de stat pot, totuși, să fie considerați ca entitate unică în scopul stabilirii taxei. Pentru aplicarea prezentului paragraf, se poate ține seama de factori precum existența unor legături la nivel de structură sau la nivel de societate între furnizori și stat sau între furnizori, controlul sau influența semnificativă a statului în ceea ce privește stabilirea prețurilor și a producției sau structura economică din țara furnizoare.

(6) În cazul în care examinarea este limitată de către Comisie în conformitate cu articolul 17, orice taxă antidumping care se aplică importurilor provenind de la exportatorii sau producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar care nu au fost incluși în examinare, nu depășește marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, indiferent dacă valoarea normală stabilită pentru astfel de părți este determinată în baza articolului 2 alineatele (1)-(6) sau a articolului 2 alineatul (7) litera (a).

În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și *de minimis*, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18.

Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.

Articolul 10

Retroactivitate

(1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.

(2) În cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie și constatarea definitivă a faptelor indică existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă antidumping definitivă, ce proporție a taxei provizorii trebuie percepută în cele din urmă.

În acest sens, „prejudiciul” nu include o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii, nici amenințarea cu producerea unui prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că acest pericol s-ar fi transformat în prejudiciu important dacă nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică un pericol sau o întârziere, sumele provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data stabilirii finale a amenințării sau a întârzierii semnificative.

(3) În cazul în care taxa antidumping definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este percepută. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

(4) Poate fi percepută o taxă antidumping definitivă pentru produsele care se declară că urmează să fie puse în consum cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii examinării, cu condiția ca:

(a) importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5);

(b) Comisia să le fi dat importatorilor posibilitatea de a-și prezenta comentariile;

- (c) produsul în cauză să fi făcut, în trecut, obiectul practicilor de dumping pe o perioadă lungă sau importatorul să fi avut cunoștință de procedurile de dumping, de importanța lor și de cea a prejudiciului presupus sau stabilit;
- (d) în afară de nivelul importurilor care au cauzat un prejudiciu pe parcursul perioadei în care s-a desfășurat examinarea, să existe o nouă creștere substanțială a importurilor care, ținând seama de momentul în care sunt efectuate, de volumul lor sau de alți factori, este de natură să compromită grav efectul corectiv al taxei antidumping definitive care urmează să fie aplicată.
- (5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor anterioare încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 11

Durata, reexaminările și restituirile

- (1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.
- (2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

- (3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Uniune, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reparația prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, Comisia poate, printre altele, examina dacă circumstanțele referitoare la dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

(4) Se efectuează, de asemenea, o reexaminare pentru a determina marjele de dumping individuale pentru noii exportatori din țara de export în cauză care nu au exportat produsul pe parcursul perioadei de desfășurare a examinării pe baza căreia au fost stabilite măsurile.

Se efectuează o reexaminare atunci când un nou exportator sau un nou producător este în măsură să demonstreze că nu este afiliat cu exportatorii sau producătorii din țara exportatoare supusă măsurilor antidumping pentru produs și că a efectuat efectiv exporturi către Uniune după perioada de examinare sau că este în măsură să demonstreze că este supus unei obligații contractuale irevocabile de export al unei cantități importante de produse către Uniune.

O reexaminare în ceea ce privește un nou exportator se inițiază și se desfășoară în mod accelerat, după ce producătorii din Uniune au avut posibilitatea să își prezinte observațiile. Regulamentul Comisiei privind deschiderea unei reexaminări abrogă taxa în vigoare pentru noul exportator în cauză, modificând regulamentul care impune taxa și făcând din importuri obiectul unei înregistrări în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) pentru ca, în ipoteza în care reexaminarea are ca rezultat stabilirea existenței unui dumping în cazul acestui exportator, taxele antidumping să poată fi percepute retroactiv de la data inițierii reexaminării.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care taxele au fost impuse în temeiul articolului 9 alineatul (6).

(5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea examinărilor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4).

Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de 12 luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de 15 luni de la data inițierii lor.

Reexaminările efectuate în conformitate cu alineatul (4) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor.

În cazul în care se inițiază o reexaminare în temeiul alineatului (2) în timp ce o reexaminare în temeiul alineatului (3) este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, reexaminarea în temeiul alineatului (3) se finalizează în același termen cu cel pentru reexaminarea întreprinsă în temeiul alineatului (2).

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile:

- expiră, în cadrul examinărilor efectuate în temeiul alineatului (2);
- expiră, în cazul examinărilor efectuate în paralel în temeiul alineatelor (2) și (3), în cazul în care, fie examinarea efectuată în conformitate cu alineatul (2) a fost inițiată în timp ce o revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (3) era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de reexaminări au fost inițiate în același timp; sau
- rămân neschimbate, în cazul examinărilor efectuate în temeiul alineatelor (3) și (4).

Un avis cu privire la expirarea efectivă sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat trebuie publicat în consecință în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(6) Reexaminările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie. Comisia decide inițierea sau nu a unor reexaminări în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). De asemenea, Comisia furnizează informații statelor membre după ce un operator sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei reexaminări în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol și Comisia și-a încheiat analiza acestuia sau după ce Comisia însăși a stabilit că ar trebui reexaminată necesitatea impunerii de măsuri în continuare.

În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3), măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) din prezentul articol sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.

În cazul în care măsurile se abrogă pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face în mod automat obiectul unei noi examinări în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara în cauză în temeiul prezentului articol.

(7) În cazul în care o reexaminare a măsurilor efectuată în temeiul alineatului (3) este în curs de desfășurare la sfârșitul perioadei de aplicare a măsurilor în temeiul alineatului (2), o astfel de reexaminare are ca obiect și circumstanțele specificate în alineatul (2).

(8) În pofida alineatului (2), un importator poate cere rambursarea taxelor percepute atunci când se demonstrează că marja de dumping pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

Pentru a obține rambursarea taxei antidumping, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se prezintă prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită de către autoritățile competente sau de la data la care a fost decisă perceperea definitivă a sumelor plătite cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la suma corespunzătoare rambursării taxelor antidumping solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata acestei sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, a valorilor normale și a prețurilor de export către Uniune pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. Atunci când importatorul nu este asociat cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și când această informație nu este disponibilă imediat sau când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că marja de dumping a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-o perioadă rezonabilă, cererea este respinsă.

Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide în orice moment inițierea unei examinări intermediare; informațiile și concluziile care decurg din această examinare, stabilite în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de examinare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce își încheie analiza cererii.

Decizia cu privire la rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de 12 luni și, în orice caz, nu mai târziu de 18 luni de la data la care a fost înaintată o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, de un importator al produsului supus taxei antidumping.

O rambursare autorizată trebuie efectuată în mod normal de către statele membre în termen de 90 de zile de la decizia Comisiei.

(9) În toate examinările de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în examinarea care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.

(10) În orice examinare efectuată în conformitate cu prezentul articol, Comisia examinează fiabilitatea prețurilor de export în sensul articolului 2. Cu toate acestea, în cazul în care se decide construirea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9), ea trebuie să calculeze prețul de export fără să deducă valoarea taxelor antidumping achitate, atunci când sunt prezentate elemente de probă concludente conform cărora taxa este reflectată în mod corespunzător în prețurile de revânzare și în prețurile de vânzare ulterioare în Uniune.

Articolul 12

Absorbție

(1) În cazul în care industria din Uniune sau orice altă parte interesată furnizează, în mod normal în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurilor, informații suficiente care indică faptul că, după perioada inițială de examinare și înainte sau după instituirea măsurilor, prețurile de export au scăzut sau că măsurile nu au adus o modificare sau au adus numai o modificare insuficientă a prețurilor de revânzare sau a prețurilor ulterioare de vânzare a produsului importat în Uniune, Comisia poate redeschide examinarea pentru a examina dacă măsura a avut efecte asupra prețurilor menționate anterior. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce o parte interesată a prezentat informații suficiente care justifică redeschiderea examinării și Comisia și-a încheiat analiza acestora.

De asemenea, examinarea poate fi redeschisă, în condițiile de la primul paragraf, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru.

(2) În cadrul unei noi examinări efectuate în temeiul prezentului articol, trebuie să li se dea posibilitatea exportatorilor, importatorilor și producătorilor din Uniune să clarifice situația în ceea ce privește prețurile de revânzare și prețurile de vânzare ulterioare și, în cazul în care se stabilește că măsura ar fi trebuit să ducă la modificarea acestor prețuri pentru a elimina prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3, prețurile de export trebuie reevaluate în conformitate cu articolul 2 și marjele de dumping trebuie recalulate pentru a ține seama de prețurile de export reevaluate. În cazul în care se consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) ca urmare a unei scăderi a prețurilor de export care a intervenit după perioada de examinare inițială și înainte sau după impunerea măsurilor, marjele de dumping pot fi recalulate pentru a ține seama de aceste prețuri de export scăzute.

(3) În cazul în care o examinare redeschisă în temeiul prezentului articol indică o creștere a dumpingului, măsurile în vigoare pot fi modificate de către Comisie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3), în conformitate cu noile constatări referitoare la prețurile de export. Quantumul taxei antidumping instituite în temeiul prezentului articol nu depășește dublul valorii taxei instituite inițial.

(4) Dispozițiile pertinente ale articolelor 5 și 6 se aplică oricărei examinări redeschise în temeiul prezentului articol, ținând seama cu toate acestea de faptul că această examinare trebuie efectuată cu diligență și trebuie finalizată, în mod normal, în termen de șase luni de la redeschiderea ei. În orice caz, această examinare se finalizează în termen de nouă luni de la inițiere.

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile rămân neschimbate. Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(5) Presupusele modificării ale valorii normale nu sunt luate în considerare în temeiul prezentului articol decât în cazul în care Comisiei îi sunt furnizate informații complete cu privire la valorile normale revizuite, susținute în mod corespunzător de dovezi, în termenele indicate în avizul de deschidere a unei examinări. Atunci când o examinare implică o reexaminare a valorilor normale, înregistrarea importurilor poate deveni obligatorie în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), până la stabilirea rezultatului noii examinări.

Articolul 13

Circumvenție

(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare.

În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor.

Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Uniune sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Uniune, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate la al treilea paragraf includ, printre altele:

- (a) mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului;
- (b) expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor;
- (c) reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Uniune prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților;
- (d) în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Uniune sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Uniune sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea examinării antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor; și
- (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în niciun caz că există circumvenție atunci când valoarea adăugată pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație; și
- (c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o examinare, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Examinarea se deschide printr-un regulament al Comisiei, care poate, de asemenea, să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce o parte interesată sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică deschiderea unei examinări și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit necesitatea deschiderii unei examinări.

Examinările sunt efectuate de către Comisie. Comisia poate fi sprijinită de autoritățile vamale și examinarea este finalizată în termen de nouă luni.

În cazul în care constatarea definitivă a faptelor justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Comisie, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a fost instituită în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost solicitate garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea examinărilor se aplică în temeiul prezentului articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri.

Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea examinării.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Uniunii, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Uniunii, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei și rămân valabile pe perioada și în condițiile prevăzute în aceasta. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce își încheie analiza.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 11 alineatul (4), se pot acorda scutiri și după încheierea examinării care a avut ca rezultat extinderea măsurilor.

În cazul în care numărul părților care cer sau pot cere o scutire este mare, Comisia poate decide inițierea unei reexaminări a extinderii măsurilor, cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la extinderea măsurilor. Astfel de reexaminări se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) aplicabile reexaminărilor efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3).

(5) Nicio dispoziție a prezentului articol nu reprezintă un obstacol în aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare în domeniul taxelor vamale.

Articolul 14

Dispoziții generale

(1) Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de impozite și de alte taxe percepute în mod normal la import.

Niciun produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export.

(2) Regulamentele care impun taxe antidumping provizorii sau definitive și regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea examinărilor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a motivelor esențiale cu privire la stabilirea dumpingului și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite părților în cauză o copie a regulamentului sau a deciziei. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* reexaminărilor.

(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

(4) În interesul Uniunii, măsurile instituite în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate pentru o perioadă de nouă luni printr-o decizie a Comisiei, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). Suspendarea poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de până la un an de către Comisie, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și sub rezerva ca industria din Uniune să fi avut posibilitatea să formuleze observații, iar aceste observații să fi fost luate în considerare. Măsurile pot fi reinstituite oricând, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), în cazul în care suspendarea lor nu mai este aplicabilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(5) Comisia poate, după ce a informat statele membre în timp util, să furnizeze instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri de la data înregistrării. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei Uniunii ce conține suficiente probe care justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.

(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul examinărilor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), Comisia poate cere statelor membre, după caz, să furnizeze informațiile necesare verificării eficiente a aplicării măsurilor. În acest caz, se aplică dispozițiile articolului 6 alineatele (3) și (4). Informațiile comunicate de statele membre în temeiul prezentului articol fac obiectul dispozițiilor articolului 19 alineatul (6).

Articolul 15

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament.

(5) În temeiul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în cazul în care se recurge la procedura scrisă pentru adoptarea de măsuri definitive în temeiul alineatului (3) din prezentul articol sau pentru a decide cu privire la deschiderea sau nu a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (6) din prezentul regulament, procedura scrisă respectivă se încheie fără rezultat, în termenul stabilit de președinte, dacă președintele decide astfel sau o majoritate a membrilor comitetului, definită în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură a fost discutat în cadrul comitetului, procedura se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură nu a fost discutat în cadrul comitetului, aceasta se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(6) Comitetul poate analiza orice chestiune legată de aplicarea prezentului regulament, ridicată de Comisie sau la cererea unui stat membru. Statele membre pot solicita informații și pot face schimb de opinii în cadrul comitetului sau direct cu Comisia.

Articolul 16

Vizite de verificare

(1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, operatorilor comerciali, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, Comisia poate alege să nu efectueze o vizită de verificare.

(2) În cazul în care este necesar, Comisia poate recurge la examinări în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea guvernului țării în cauză, înștiințat oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice autorităților țării exportatoare numele și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.

(3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.

(4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de oficialii statelor membre care solicită aceasta.

Articolul 17

Eșantionare

(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, examinarea se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistice întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul examinării, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea examinării, pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ.

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este selectat inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea examinării în timp util.

(4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile alese sau unele dintre ele refuză să coopereze, astfel încât rezultatele examinării pot fi semnificativ afectate, poate fi selectat un nou eșantion.

Cu toate acestea, în cazul în care refuzul de a coopera persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 18.

Articolul 18

Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ examinarea, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

(2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în constatările făcute publice.

(5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru examinare, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul examinării de la alte părți interesate.

Aceste informații pot conține date pertinente privind piața mondială sau, după caz, privind alte piețe reprezentative.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

Articolul 19

Tratamentul confidențial

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu, pentru că divulgarea ei ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile la o examinare este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că aceste informații nu pot fi rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile Uniunii, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe baza cărora sunt luate deciziile în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile Uniunii în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor în instanță. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

(5) Comisia și statele membre, precum și agenții lor, nu divulgă informații primite în temeiul prezentului regulament pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără autorizația expresă a acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre sau orice documente interne elaborate de autoritățile Uniunii sau de statele membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute.

Această dispoziție nu exclude utilizarea informațiilor primite în cadrul unei examinări în scopul deschiderii altor examinări care fac obiectul aceiași proceduri cu privire la produsul în cauză.

Articolul 20

Informarea părților

(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsurile provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei examinări sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală menționate la alineatul (2) trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nicio taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere informarea finală în termenele stabilite de Comisie.

(4) Informarea finală se face în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, aceasta este transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea inițierii procedurilor prevăzute la articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

Informarea nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie, dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile. Se poate stabili un termen mai scurt în cazul în care trebuie făcută o informare finală suplimentară.

Articolul 21

Interesul Uniunii

(1) Pentru a se determina dacă este în interesul Uniunii să fie luate măsuri, este necesar să se ia în considerare toate interesele aflate în joc în ansamblul lor, inclusiv pe cele ale industriei Uniunii, ale utilizatorilor și consumatorilor ei, și o astfel de apreciere nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare ale unui dumping care aduce prejudicii și a reinstaurării unei concurențe reale. Este permis să nu se aplice măsuri stabilite pe baza dumpingului și a prejudiciului constatate atunci când autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să se aplice astfel de măsuri.

(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii, reclamanții, importatorii, asociația lor reprezentativă și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a examinării antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care sunt abilitate să dea un răspuns.

(3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie audiate. Aceste cereri sunt acceptate atunci când sunt prezentate în scris în termenele stabilite în alineatul (2) și atunci când menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Uniunii.

(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea oricăror taxe provizorii. Pentru a fi luate în considerație, aceste observații trebuie primite în termen de 25 de zile de la data aplicării acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze corespunzătoare, celorlalte părți, care au dreptul să dea un răspuns.

(5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost furnizate în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului menționat la articolul 15 în cadrul proiectului de măsură prezentat în temeiul articolului 9. Opiniile exprimate în cadrul comitetului ar trebui luate în considerare de Comisie în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerațiile pe baza cărora este probabil să se bazeze deciziile finale. Aceste informații se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare adoptate de către Comisie.

(7) Informația nu este luată în considerare decât atunci când este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 22

Dispoziții finale

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) unor norme speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țări terțe;
- (b) unor regulamente ale Uniunii în domeniul agricol și a Regulamentului (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 614/2009 al Consiliului ⁽²⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului ⁽³⁾. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin derogare de la toate dispozițiile lor care se opun aplicării taxelor antidumping;
- (c) unor măsuri speciale, atunci când obligațiile contractuale în cadrul Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994 nu se opun acestora.

Articolul 23

Raport

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea prezentului regulament, respectând protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 19. Raportul include informații cu privire la aplicarea măsurilor provizorii și definitive, la încheierea examinărilor fără luare de măsuri, la examinările redeschise, la examinări și inspecții, precum și la activitățile diferitelor organe responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din acesta.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind glucoza și lactoza (JO L 312, 11.11.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei (JO L 181, 14.7.2009, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole (JO L 328, 15.12.2009, p. 10).

(2) În termen de o lună de la prezentarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune ad-hoc a comisiei sale competente pentru a prezenta și a explica orice aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) Comisia dă publicității raportul la cel târziu șase luni de la prezentarea acestuia Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 24

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 25

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS

ANEXA I

REGULAMENTUL ABROGAT ȘI MODIFICĂRILE SALE SUCCESIVE

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului

(JO L 343, 22.12.2009, p. 51)

Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 237, 3.9.2012, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 344, 14.12.2012, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

Numai punctul 22 al anexei

(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolele 1-4	Articolele 1-4
Articolul 5 alineatele (1)-(9)	Articolul 5 alineatele (1)-(9)
Articolul 5 alineatul (10) prima frază	Articolul 5 alineatul (10) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (10) a doua și a treia frază	Articolul 5 alineatul (10) al doilea paragraf
Articolul 5 alineatele (11) și (12)	Articolul 5 alineatele (11) și (12)
Articolul 6 alineatul (1) prima și a doua frază	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (1) a treia frază	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (1) a patra frază	Articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3) prima frază	Articolul 6 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a doua frază	Articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a treia frază	Articolul 6 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) prima frază	Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a doua frază	Articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a treia frază	Articolul 6 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (6) prima frază	Articolul 6 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a doua frază	Articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a treia frază	Articolul 6 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a patra frază	Articolul 6 alineatul (6), al patrulea paragraf
Articolul 6 alineatul (7) prima frază	Articolul 6 alineatul (7) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (7) a doua frază	Articolul 6 alineatul (7) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatele (8) și (9)	Articolul 6 alineatele (8) și (9)
Articolul 7 alineatul (1) prima frază	Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (1) a doua frază	Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatele (2)-(5)	Articolul 7 alineatele (2)-(5)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (1) prima frază	Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (1) a doua frază	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (1) a treia frază	Articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2) prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (2) a treia și a patra frază	Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2) a cincea frază	Articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)	Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 8 alineatul (6) prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (6) a treia frază	Articolul 8 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatele (7) și (8)	Articolul 8 alineatele (7) și (8)
Articolul 8 alineatul (9) primul paragraf	Articolul 8 alineatul (9) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf a treia frază	Articolul 8 alineatul (9) al treilea paragraf
Articolul 8 alineatul (10)	Articolul 8 alineatul (10)
Articolul 9 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 9 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 9 alineatul (4) prima frază	Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (4) a doua frază	Articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 9 alineatul (6) prima frază	Articolul 9 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (6) a doua frază	Articolul 9 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (6) a treia frază	Articolul 9 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2) prima frază	Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 10 alineatul (2) a doua și a treia frază	Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4) teza introductivă	Articolul 10 alineatul (4) teza introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 10 alineatul (4) litera (a)	Articolul 10 alineatul (4) litera (c)
Articolul 10 alineatul (4) litera (b)	Articolul 10 alineatul (4) litera (d)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 11 alineatele (1)-(4)	Articolul 11 alineatele (1)-(4)
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf prima frază	Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a doua și a treia frază	Articolul 11 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a patra frază	Articolul 11 alineatul (5) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a cincea frază	Articolul 11 alineatul (5) al patrulea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5) al cincilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5) al șaselea paragraf
Articolul 11 alineatul (6), prima, a doua și a treia frază	Articolul 11 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (6) a patra frază	Articolul 11 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (6) a cincea frază	Articolul 11 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 11 alineatul (7)

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 11 alineatul (8) primul, al doilea și al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (8) primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf prima și a doua frază	Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf a treia frază	Articolul 11 alineatul (8) al cincilea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf a patra frază	Articolul 11 alineatul (8) al șaselea paragraf
Articolul 11 alineatele (9) și (10)	Articolul 11 alineatele (9) și (10)
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf prima frază	Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf a doua frază	Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf a treia frază	Articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) al patrulea paragraf
Articolul 13 alineatele (2) și (3)	Articolul 13 alineatele (2) și (3)
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf prima frază	Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a doua frază	Articolul 13 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a treia frază	Articolul 13 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a patra frază	Articolul 13 alineatul (4) al patrulea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al cincilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al șaselea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al patrulea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al șaptelea paragraf
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 14 alineatul (1) prima și a doua frază	Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (1) a treia frază	Articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (2) prima frază	Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (2) prima, a doua și a treia frază	Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4) prima și a doua frază	Articolul 14 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (4) a treia și a patra frază	Articolul 14 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatele (5), (6) și (7)	Articolul 14 alineatele (5), (6) și (7)
Articolele 15 și 16	Articolele 15 și 16
Articolul 17 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 17 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 17 alineatul (4) prima frază	Articolul 17 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 17 alineatul (4) a doua frază	Articolul 17 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (1) prima frază	Articolul 18 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 18 alineatul (1) a doua frază	Articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (1) a treia frază	Articolul 18 alineatul (1) al treilea paragraf

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 18 alineatele (2)-(6)	Articolul 18 alineatele (2)-(6)
Articolul 19 alineatele (1)-(5)	Articolul 19 alineatele (1)-(5)
Articolul 19 alineatul (6) prima frază	Articolul 19 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 19 alineatul (6) a doua frază	Articolul 19 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 20 alineatul (4) prima, a doua și a treia frază	Articolul 20 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 20 alineatul (4) a patra frază	Articolul 20 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)
Articolele 21 și 22	Articolele 21 și 22
Articolul 22a	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Articolul 24	Articolul 25
Anexa I	—
Anexa II	—
—	Anexa I
—	Anexa II

REGULAMENTUL (UE) 2016/1037 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 8 iunie 2016****privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene****(text codificat)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice respectivul regulament.
- (2) Anexa 1A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului („Acordul privind OMC”), conține, *inter alia*, Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 („GATT 1994”), un acord privind agricultura („Acordul privind agricultura”), Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 („Acordul antidumping din 1994”) și un Acord privind subvențiile și măsurile compensatorii („Acordul privind subvențiile”).
- (3) Este necesar, în vederea punerii în aplicare adecvate și transparente a normelor prevăzute de Acordul privind subvențiile, să se preia, în măsura posibilului, terminologia acestuia în legislația Uniunii.
- (4) În afară de aceasta, este oportun să se explice, într-o formă suficient de detaliată, condițiile care determină existența unei subvenții, principiile care stau la baza aplicării de taxe compensatorii (în special în cazul în care subvenția a fost acordată în mod specific) și criteriile aplicate la calcularea valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (5) Este necesar, la stabilirea existenței unei subvenții, să se demonstreze acordarea unei contribuții financiare de către autoritățile publice sau de către un organism public, pe teritoriul unei țări, sau existența unei forme de protecție a veniturilor sau de susținere a prețurilor în sensul articolului XVI din GATT 1994 și că o întreprindere a beneficiat de un avantaj.
- (6) Pentru calcularea avantajului conferit beneficiarului, atunci când nu există o astfel de valoare de referință pe piața din țara respectivă, este necesar să se stabilească valoarea de referință prin ajustarea condițiilor și a modalităților predominante în țara în cauză pe baza factorilor reali disponibili în țara respectivă. În cazul în care acest lucru nu este posibil, deoarece, *inter alia*, nu există astfel de prețuri sau costuri sau acestea nu sunt fiabile, este necesar să se stabilească valoarea de referință adecvată recurând la condiții și modalități prezente pe alte piețe.
- (7) Este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unor subvenții au cauzat sau amenință să cauzeze un prejudiciu important. În cazul în care se depun eforturi să se demonstreze că volumul și prețul importurilor respective sunt responsabile de prejudiciul suferit de o industrie a Uniunii, este necesar să se ia în considerare efectele celorlalți factori și, în special, ale condițiilor pieței în Uniune.

⁽¹⁾ Avizul din 10 decembrie 2014 (JO C 230, 14.7.2015, p. 129).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2016.

⁽³⁾ Regulamentului (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 188, 18.7.2009, p. 93).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa V.

- (8) Este necesar să se definească noțiunea de „industrie a Uniunii” și să se prevadă că părțile care au legătură cu exportatorii pot fi excluse dintr-o astfel de industrie și să se definească noțiunea de „legătură”. Este necesar, de asemenea, să se prevadă că o procedură în materie de taxe compensatorii poate fi inițiată în numele producătorilor dintr-o regiune a Uniunii și să se stabilească orientări pentru definirea respectivei regiuni.
- (9) Este necesar să se specifice cine are dreptul de a face o plângere în materie de taxe compensatorii, precum și importanța sprijinului de care acesta trebuie să beneficieze din partea industriei Uniunii și să se precizeze informațiile privind subvenția care face obiectul măsurii compensatorii, prejudiciul și legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere trebuie să le conțină. Este, de asemenea, adecvat să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea plângerilor sau la inițierea procedurilor.
- (10) Este necesar să se specifice modul în care sunt notificate părțile interesate cu privire la informațiile pe care autoritățile le solicită. Părților interesate ar trebui să li se ofere ample posibilități de a prezenta toate elementele de probă pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat în cursul examinării și să se prevadă, în special, condițiile în care părțile în cauză trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se putea ține seama de acestea. Este necesar, de asemenea, să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să prezinte observații cu privire la acestea. Este necesar, de asemenea, să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește strângerea informațiilor.
- (11) Este necesar să se determine condițiile în care pot fi impuse taxe provizorii și să se prevadă în special că astfel de taxe provizorii nu pot fi impuse mai devreme de 60 de zile sau mai târziu de nouă luni de la inițierea procedurii. Este necesar, de asemenea, să se prevadă că aceste taxe nu pot fi impuse, în toate cazurile, de către Comisie, decât pentru o perioadă de patru luni.
- (12) Este necesar să se stabilească proceduri pentru acceptarea de angajamente care elimină sau compensează subvenția care face obiectul unor măsuri compensatorii și prejudiciul, în loc să se impună taxe provizorii sau definitive. Este, de asemenea, oportun să se precizeze care sunt consecințele unei încălcări sau retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de suspiciune de încălcare sau în cazul în care este necesară o examinare suplimentară pentru a completa concluziile. Este necesar să se asigure, la acceptarea angajamentelor, că angajamentele propuse și aplicarea acestora nu duc la un comportament anticoncurențial.
- (13) Este oportun să se permită retragerea unui angajament și aplicarea taxei printr-un singur act juridic. De asemenea, este necesar să se asigure ca procedura de retragere să fie finalizată într-un termen de șase luni, în condiții normale, și în niciun caz în mai mult de nouă luni, pentru a permite aplicarea corectă a măsurilor în vigoare.
- (14) Este necesar să se prevadă că, în mod normal, procedura este încheiată, fie că au fost sau nu adoptate măsuri definitive, în termen de 12 luni și în cel mult 13 luni de la data deschiderii examinării.
- (15) Examinarea sau procedura ar trebui încheiată în cazul în care valoarea subvenției este *de minimis*, sau în special în cazul importurilor originare din țări în curs de dezvoltare, atunci când volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții sau prejudiciul este neglijabil și că este necesar să se definească aceste situații. În cazul în care trebuie instituite măsuri, este necesar să se prevadă încheierea examinărilor și să se stipuleze că valoarea taxelor trebuie să fie mai mică decât valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul, și să se precizeze metoda de calcul a valorii taxelor, în caz de eşantionare.
- (16) Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să fie golite de substanță. Este necesar, de asemenea, să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de denunțare a angajamentelor.
- (17) Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei examinări rezultă că trebuie menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă reevaluări provizorii sau examinări, în cazul în care se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor compensatorii.
- (18) Chiar dacă Acordul privind subvențiile nu conține dispoziții referitoare la circumvenția măsurilor compensatorii, această posibilitate există, în mod similar, dar nu identic cu riscul de circumvenție a măsurilor antidumping. Este, prin urmare, oportun să se prevadă în prezentul regulament dispoziții în acest sens.

- (19) Se recomandă să fie precizate care sunt părțile abilitate să solicite începerea unor anchete anticircumvenție.
- (20) Este de asemenea, de dorit să se precizeze ce practici constituie o circumvenție a măsurilor în vigoare. Practicile de circumvenție a măsurilor pot apărea fie în interiorul, fie în afara Uniunii. Este necesar, prin urmare, să se prevadă ca scutirile de plată a taxelor extinse prevăzute pentru importatori să poată fi acordate și exportatorilor, atunci când taxele sunt aplicate pentru a face față unei circumvenții care are loc în afara Uniunii.
- (21) Este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor compensatorii în cazul unei modificări temporare a condițiilor pieței datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată.
- (22) Este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei examinări să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri.
- (23) Pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să întocmească rapoarte către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul examinării sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament. Este, de asemenea, necesar să se prevadă posibilitatea Comisiei de a cere statelor membre să îi comunice, sub rezerva normelor de confidențialitate, informații pe care le poate utiliza la monitorizarea angajamentelor privind prețurile și la verificarea eficacității măsurilor în vigoare.
- (24) Este oportun să se prevadă vizite pentru a verifica informațiile furnizate privind subvenția care face obiectul unor măsuri compensatorii și prejudiciul, aceste vizite depinzând de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (25) Este esențial să se recurgă la eșantionare în cazul în care numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât examinările să poată fi încheiate la termenele stabilite.
- (26) Este necesar să se prevadă că, în cazul în care părțile nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili concluziile și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.
- (27) Ar trebui adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri sau de stat.
- (28) Este indispensabil ca părțile care au dreptul la un astfel de tratament să fie informate corect cu privire la faptele și considerentele esențiale și ca această informare să fie făcută, ținându-se seama de procesul decizional din cadrul Uniunii, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele.
- (29) Este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Uniunii, în special cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților în cauză.
- (30) La aplicarea normelor din Acordul privind subvențiile este esențial, pentru a se menține echilibrul drepturilor și obligațiilor pe care respectivul acord urmărește să îl stabilească, ca Uniunea să țină seama de interpretarea acelor drepturi și obligații de către principalii parteneri comerciali ai Uniunii, astfel cum este aceasta reflectată în legislație sau în practica încetățenită.
- (31) Punerea în aplicare a prezentului regulament necesită condiții uniforme pentru adoptarea de măsuri de salvagardare provizorii și definitive și pentru încheierea unei examinări fără instituirea de măsuri. Măsurile respective ar trebui adoptate de către Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

(¹) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (32) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri provizorii, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri definitive. Procedura de consultare ar trebui utilizată de asemenea pentru acceptarea de angajamente, pentru inițierea sau neinițierea de examinări în perspectiva expirării măsurilor, pentru prelungirea suspendării măsurilor și pentru reinstituirea de măsuri, având în vedere efectele unor asemenea măsuri în raport cu măsurile definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca Comisia să fie în măsură să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

- (1) O taxă compensatorie poate fi impusă pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Uniune cauzează un prejudiciu.
- (2) În pofida alineatului (1), în cazul în care produsele nu sunt importate direct din țara de origine, ci sunt exportate către Uniune tranzitând o țară intermediară, dispozițiile prezentului regulament se aplică integral, iar tranzacția sau tranzacțiile sunt considerate, după caz, ca fiind efectuate între țara de origine și Uniune.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) se consideră că face obiectul unei subvenții orice produs care beneficiază de o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii, astfel cum este definită la articolele 3 și 4. Subvenția poate fi acordată fie de către autoritățile publice ale țării de origine a produsului importat, fie de către autoritățile publice ale unei țări intermediare din care produsul este exportat către Uniune și care, în sensul prezentului regulament, este desemnată cu numele de „țară de export”;
- (b) „autorități publice” înseamnă orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export;
- (c) „produs similar” înseamnă un produs identic, și anume asemănător din toate punctele de vedere produsului respectiv, sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, deși nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici asemănătoare celor ale produsului respectiv;
- (d) „prejudiciu” înseamnă, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, riscul producerii unui prejudiciu important unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

Articolul 3

Definiția unei subvenții

Se consideră că există o subvenție:

1. (a) în cazul în care există o contribuție financiară a autorităților publice ale țării de origine sau de export, și anume atunci când:
- (i) o practică a autorităților publice implică un transfer direct de fonduri (de exemplu sub formă de donații, împrumuturi sau participări la capitalul social), transferuri directe potențiale de fonduri sau de pasiv (de exemplu garanții de împrumut);

- (ii) se anulează sau nu sunt percepute încasări publice care în mod normal sunt exigibile (de exemplu, în cazul stimulentele fiscale precum creditele fiscale). În această privință, exonerarea, în favoarea produsului exportat, a impozitelor sau taxelor care se aplică produsului similar, în cazul în care acesta este destinat consumului intern, sau reducerea taxelor până la concurența sumelor datorate nu este considerată subvenție atât timp cât a fost acordată în conformitate cu dispozițiile anexelor I, II și III;
 - (iii) autoritățile publice furnizează bunuri sau servicii, altele decât o infrastructură generală, sau achiziționează bunuri;
 - (iv) autoritățile publice:
 - efectuează plăți către un mecanism de finanțare; sau
 - însărcinează un organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii), care le incumbă în mod normal, sau îi ordonă să facă acest lucru, practica urmată nefiind diferită realmente de practica normală a autorităților publice;
- sau
- (b) în cazul în care există o formă oarecare de susținere a veniturilor sau de susținere a prețurilor, în sensul articolului XVI din GATT din 1994; și
2. în cazul în care astfel se conferă un avantaj.

Articolul 4

Subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii

- (1) Subvențiile nu fac obiectul unor măsuri compensatorii decât în cazul în care sunt specifice, în sensul alineatelor (2), (3) și (4).
- (2) Pentru a stabili dacă o subvenție este specifică unei întreprinderi, unei industrii sau unui grup de întreprinderi sau de industrii (denumite în continuare „anumite întreprinderi”) care intră în sfera de competență a autorității care acordă subvenția, se aplică următoarele principii:
 - (a) în cazurile în care autoritatea care acordă subvenția, sau legislația în temeiul căreia acționează autoritatea, limitează, în mod expres, accesul anumitor întreprinderi la o subvenție, subvenția în cauză este specifică;
 - (b) în cazurile în care autoritatea care acordă subvenția sau legislația în temeiul căreia acționează autoritatea stabilește criterii sau condiții obiective de eligibilitate pentru obținerea unei subvenții și valoarea acesteia, nu există specificitate, cu condiția ca eligibilitatea să fie automată și criteriile și condițiile respective să fie riguros respectate;
 - (c) în cazul în care, în pofida oricărei aparențe de nespecificitate care rezultă din aplicarea principiilor enunțate la literale (a) și (b), există motive să se creadă că subvenția poate, de fapt, să fie specifică, pot fi luați în considerare alți factori. Acești factori sunt următorii: utilizarea unui program de subvenții de către un număr limitat de anumite întreprinderi, utilizarea predominantă de către anumite întreprinderi, acordarea unor subvenții disproporționate anumitor întreprinderi; modul în care autoritatea care acordă subvenția și-a exercitat puterea discreționară în luarea deciziei de a acorda o subvenție. În această privință, se ține seama, în special, de informațiile cu privire la frecvența cu care cererile privind o subvenție au fost respinse sau aprobate și motivele acestor decizii.

În sensul literei (b), „criterii sau condiții obiective” înseamnă criterii sau condiții neutre, care nu favorizează anumite întreprinderi în raport cu altele și care au caracter economic și aplicație orizontală, precum numărul angajaților sau mărimea întreprinderii.

Criteriile sau condițiile trebuie enunțate clar în acte cu putere de lege, norme administrative sau în alte documente oficiale, astfel încât să poată fi verificate.

În aplicarea literei (c) din primul paragraf, se ține seama de amploarea diversificării activităților economice care se află în sfera de competență a autorității care acordă subvenția, precum și de perioada în care a fost aplicat programul de subvenții.

- (3) O subvenție care este limitată la anumite întreprinderi situate în interiorul unei regiuni geografice determinate aflate în sfera de competență a autorității care acordă subvenția este specifică. Stabilirea sau modificarea ratei de impunere de aplicare generală de către autoritățile publice de la toate nivelurile care sunt competente în acest sens nu este considerată o subvenție specifică, în sensul prezentului regulament.

- (4) În pofida dispozițiilor alineatelor (2) și (3), următoarele subvenții sunt considerate specifice:
- (a) subvențiile subordonate, de drept sau de fapt, fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, rezultatelor la export, inclusiv cele enumerate, cu titlu de exemplu, în anexa I;
 - (b) subvențiile subordonate, fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, utilizării produselor naționale, preferate produselor importate.

În sensul literei (a), subvențiile sunt considerate subordonate în fapt rezultatelor la export în cazul în care faptele demonstrează că acordarea unei subvenții, fără a fi fost subordonată juridic rezultatelor exportului, este în fapt legată de exporturile sau încasările de la export efective sau anticipate. Simplul fapt că se acordă o subvenție unor întreprinderi care efectuează exporturi nu este, numai pentru acest motiv, considerat ca o subvenție la export în sensul prezentei dispoziții.

- (5) Orice stabilire a specificității, în temeiul dispozițiilor prezentului articol, trebuie întemeiată în mod clar pe elemente de probă pozitive.

Articolul 5

Calcularea valorii subvenției care nu face obiectul unor măsuri compensatorii

Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii este calculată în termeni de avantaj conferit beneficiarului, așa cum s-a constatat și s-a determinat pentru perioada în care se efectuează examinarea. Această perioadă corespunde, în mod normal, ultimului exercițiu contabil al beneficiarului, dar poate acoperi oricare altă perioadă cu o durată minimă de șase luni, care este anterioară deschiderii examinării și pentru care sunt disponibile date fiabile, financiare și de altă natură.

Articolul 6

Calcularea avantajului conferit beneficiarului

Calcularea avantajului conferit beneficiarului se efectuează prin aplicarea următoarelor norme:

- (a) nu se consideră că o cotă de participare a autorităților publice la capitalul social al unei întreprinderi conferă un avantaj, cu excepția cazului în care investiția poate fi considerată incompatibilă cu practica obișnuită privind investițiile, inclusiv în ceea ce privește furnizarea de capital de risc, investitorilor privați de pe teritoriul țării de origine și/sau de export;
- (b) nu se consideră că un împrumut acordat de autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară o plătește pentru împrumutul acordat de autoritățile publice și suma pe care ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil pe care l-ar putea obține efectiv pe piață. În acest caz, avantajul corespunde diferenței dintre cele două sume;
- (c) nu se consideră că o garanție la împrumut acordată de autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară a garanției o plătește pentru împrumutul garantat de autoritățile publice și suma pe care ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil, în absența acestei garanții. În acest caz, avantajul corespunde diferenței dintre cele două sume, ajustate pentru a ține seama de diferențele dintre comisioane;
- (d) nu se consideră că furnizarea de bunuri sau de servicii sau achiziționarea de bunuri de către autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care furnizarea se efectuează prin intermediul unei remunerații mai mici decât ar fi adecvată sau a cazului în care achiziționarea se efectuează prin intermediul unei remunerații mai mari decât ar fi adecvată. Adecvarea remunerației se stabilește în raport cu condițiile existente pe piață pentru bunul sau serviciul respectiv în țara de furnizare sau de cumpărare, inclusiv prețul, calitatea, disponibilitatea, valoarea comercială, transportul și alte condiții de achiziționare sau de vânzare.

În cazul în care în țara furnizoare sau în țara de achiziție nu există, pentru produsul sau serviciul respectiv, condiții de piață care să poată fi utilizate ca referințe corespunzătoare, se aplică următoarele norme:

- (i) condițiile și modalitățile predominante din țara în cauză se ajustează, pe baza costurilor, prețurilor și a altor factori reali disponibili în țara respectivă, cu o valoare adecvată, care să reflecte condițiile normale de pe piață; sau
- (ii) după caz, se recurge la condițiile și modalitățile predominante pe piața altei țări sau pe piața mondială și la care are acces beneficiarul.

Articolul 7

Dispoziții generale privind calculul

(1) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează pe unitate de produs subvenționat exportat către Uniune.

La stabilirea valorii respective, următoarele elemente pot fi deduse din subvenția totală:

- (a) orice taxă de înscriere și alte costuri suportate, în mod necesar, pentru a avea drept la subvenție sau pentru a beneficia de aceasta;
- (b) taxele de export, impozitele sau alte costuri suportate la exportul produsului către Uniune, destinate în mod specific compensării subvenției.

În cazul în care o parte interesată solicită să se efectueze o astfel de deducere, îi revine sarcina de a aduce dovada că această cerere este justificată.

(2) În cazul în care subvenția nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate, valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se determină prin repartizarea, în mod adecvat, a valorii subvenției totale la nivelul producției, vânzării sau exportului produsului în cauză, în cursul perioadei în care se efectuează examinarea.

(3) În cazul în care poate fi stabilit un raport între subvenție și achiziția, prezentă sau viitoare, de active imobile, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează prin repartizarea acesteia la o perioadă corespunzătoare duratei de amortizare normală a acestor bunuri, în industria respectivă.

Valoarea astfel calculată, aferentă perioadei în care se efectuează examinarea, inclusiv partea corespunzătoare activelor imobilizate achiziționate înaintea acestei perioade, se repartizează în conformitate cu dispozițiile alineatului (2).

În cazul bunurilor care nu se depreciază, subvenția este asimilată unui împrumut fără dobândă și este reglementată de dispozițiile articolului 6 litera (b).

(4) În cazul în care subvenția nu se acordă în vederea achiziționării activelor imobile, valoarea avantajului conferit în decursul perioadei de efectuare a examinării este, în principiu, atribuită acestei perioade și repartizată în conformitate cu alineatul (2), cu excepția cazului în care circumstanțe speciale justifică atribuirea acesteia pentru altă perioadă.

Articolul 8

Stabilirea prejudiciului

(1) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă a:

- (a) volumului importurilor care fac obiectul unor subvenții și efectul acestor importuri asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii; și a
- (b) impactului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(2) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unor subvenții, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în cadrul Uniunii. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(3) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor examinări în materie de taxe compensatorii, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

- (a) valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis*, în sensul articolului 14 alineatul (5) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și
- (b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune.

(4) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrie, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de subvenționare sau de dumping din trecut; importanța valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a cotei de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Uniune, efectele negative, efective și potențiale, asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții și, în cazul agriculturii, utilizarea sporită a programelor de sprijin din partea autorităților publice. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(5) Trebuie demonstrat, cu ajutorul tuturor elementelor de probă pertinente prezentate în conformitate cu alineatul (1), că importurile care fac obiectul unor subvenții cauzează un prejudiciu. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau prețul menționate la alineatul (2) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (4) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(6) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei Uniunii, sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul alineatului (5). Factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ: volumul și prețul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții; reducerea cererii sau modificările configurației consumului; practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și din Uniune și concurența dintre acești producători; evoluția tehnologiei, precum și rezultatele la export; și productivitatea industriei Uniunii.

(7) Efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții este evaluat în raport cu producția produsului similar de către industria Uniunii în cazul în care datele disponibile permit identificarea acestei producții separat pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unor subvenții se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau celei mai restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(8) Stabilirea existenței unui risc de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe afirmații, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea circumstanțelor care ar crea o situație în care subvenția ar cauza un prejudiciu trebuie să fi fost previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența unui risc de prejudiciu important, este necesar să se examineze factori precum:

- (a) natura subvențiilor respective și efectele comerciale pe care le pot antrena;
- (b) o rată de creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unor subvenții pe piața Uniunii, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (c) măsura în care există o capacitate suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau o creștere iminentă și semnificativă a acestei capacități, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unor subvenții către Uniune, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (d) intrarea importurilor la prețuri care pot determina diminuarea substanțială a prețurilor interne sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care ar putea determina o creștere a cererii de noi importuri;
- (e) stocurile produsului care face obiectul examinării.

Niciunul dintre acești factori în particular nu constituie în mod necesar o bază de analiză decisivă, dar totalitatea factorilor în cauză trebuie să conducă la concluzia că alte exporturi care fac obiectul unor subvenții sunt iminente și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 9

Definiția industriei Uniunii

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie a Uniunii” totalitatea producătorilor din Uniune de produse similare sau aceia dintre ei ale căror producții suplimentare constituie o proporție majoră, în sensul articolului 10 alineatul (6) din producția totală a Uniunii de astfel de produse; cu toate acestea:

- (a) în cazul în care producătorii au legătură cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului presupus a face obiectul unor subvenții, expresia „industrie a Uniunii” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;
- (b) în circumstanțe excepționale, teritoriul Uniunii poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe competitive și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:
 - (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate din producția produsului în cauză pe această piață; și
 - (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Uniunii.

În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție majoră a întregii industrii a Uniunii, cu condiția ca importurile care fac obiectul unor subvenții să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unor subvenții să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.

(2) În sensul alineatului (1), nu se consideră că producătorii au legătură cu exportatorii sau cu importatorii decât:

- (a) în cazul în care unul dintre ei îl controlează, în mod direct sau indirect, pe celălalt;
- (b) în cazul în care ambii sunt controlați, în mod direct sau indirect, de un terț; sau
- (c) în cazul în care ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se presupune că efectul relației este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit de producătorii care nu au astfel de legătură.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când primul este, de drept sau de fapt, în măsură să exercite asupra celui de-al doilea o putere de constrângere sau de direcționare.

(3) În cazul în care se interpretează că expresia „industrie a Uniunii” desemnează producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor sau autorităților publice care acordă subvenția li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 13 regiunii în cauză. Într-un astfel de caz și în momentul evaluării interesului Uniunii în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă repede un angajament satisfăcător sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 13 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Uniune o taxă compensatorie provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la producători sau exportatori specifici, în măsura în care acest lucru este posibil.

(4) Dispozițiile articolului 8 alineatul (7) se aplică prezentului articol.

Articolul 10

Inițierea procedurii

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (8), se deschide o examinare care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărei subvenții presupusă a fi fost acordată în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei Uniunii.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare următoare datei în care aceasta a fost primită la Comisie prin scrisoare recomandată sau următoare celei în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la o subvenție și la un prejudiciu care rezultă din aceasta pentru industria Uniunii le comunică de îndată Comisiei.

(2) O plângere, în sensul alineatului (1), trebuie să conțină elemente de probă suficiente cu privire la existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii (care să conțină, pe cât posibil, valoarea subvenției), a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unor subvenții și prejudiciul presupus a fi adus. Plângerea trebuie să conțină informațiile care pot fi în mod rezonabil la dispoziția reclamantului cu privire la următoarele puncte:

- (a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției produsului similar la nivelul Uniunii efectuată de către reclamant. În cazul în care o plângere este prezentată în scris în numele industriei Uniunii, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor cunoscuți din Uniune ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători din Uniune ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției la nivelul Uniunii a produsului similar care reprezintă acești producători;
- (b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unor subvenții, numele țării sau ale țărilor de origine sau de export în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor cunoscute pentru importul produsului în cauză;
- (c) elementele de probă privind existența, valoarea și natura subvenției în cauză, precum și aplicabilitatea măsurilor compensatorii;
- (d) evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unor subvenții, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Uniunii și impactul acestor importuri asupra industriei Uniunii, demonstrat prin factori și indici relevanți care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 8 alineatele (2) și (4).

(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și adecvarea elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există probe suficiente pentru a justifica deschiderea unei examinări.

(4) Poate fi deschisă o examinare pentru a determina dacă subvențiile pretinse sunt specifice, în sensul articolului 4 alineatele (2) și (3).

(5) Poate fi deschisă o examinare și pentru măsurile de tipul celor enumerate în anexa IV, în măsura în care conțin un element de subvenție în sensul articolului 3, pentru a stabili dacă măsurile în cauză respectă în totalitate dispozițiile anexei respective.

(6) Nu se deschide o examinare, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a determinat, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție la plângerea exprimată de către producătorii din Uniune ai produsului similar, că plângerea a fost prezentată de către industria Uniunii sau în numele acesteia. Plângerea este considerată a fi fost depusă de către industria Uniunii sau în numele acesteia în cazul în care este susținută de către producătorii din Uniune ale căror producții adunate constituie mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de către partea industriei Uniunii care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o examinare în cazul în care producătorii din Uniune care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar din industria Uniunii.

(7) Autoritățile evită să facă publică cererea de deschidere a unei examinări, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, imediat după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător în conformitate cu prezentul articol și, în orice caz, înainte de a proceda la deschiderea examinării, Comisia înștiințează țara de origine și/sau țara de export în cauză și o invită să demareze consultări în vederea clarificării situației privind problemele prevăzute la alineatul (2) și pentru a găsi o soluție acceptată de ambele părți.

(8) Dacă, în situații speciale, Comisia decide deschiderea unei examinări fără să se fi primit o plângere în scris în acest sens din partea sau în numele unei industrii a Uniunii, decizia se ia în baza unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unor subvenții pasibile de măsuri compensatorii, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate în sensul alineatului (2), care justifică deschiderea unei anchete. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce a determinat necesitatea de a deschide o astfel de anchetă.

(9) Elementele de probă privind subvenția și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă este necesar să fie deschisă o examinare. O plângere este respinsă în cazul în care elementele de probă privind subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica continuarea procedurii. Nu se inițiază o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă o cotă a pieței mai mică de 1 %, numai în cazul în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul la nivelul Uniunii.

(10) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea examinării, caz în care se consideră că nu a fost depusă.

(11) În cazul în care se constată că există elemente de probă suficiente pentru a justifica inițierea procedurii, Comisia inițiază procedura în termen de 45 de zile de la data depunerii plângerii și publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Atunci când probele prezentate sunt insuficiente, reclamantul este informat de acest lucru în termen de 45 de zile de la data la care plângerea a fost depusă la Comisie. Comisia informează statele membre cu privire la analiza plângerii, în mod normal în termen de 21 de zile de la data depunerii acesteia la Comisie.

(12) În avizul de inițiere a procedurii se anunță deschiderea unei examinări, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei.

Se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și aceste informații trebuie luate în considerare în cursul examinării. Se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie ascultate de către Comisie în conformitate cu articolul 11 alineatul (5).

(13) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care se știe că sunt interesați, precum și țara de origine și/sau de export și reclamantii cu privire la inițierea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării de origine și/sau de export și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise prevăzute la alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, este suficient ca textul integral al plângerii scrise să fie trimis numai autorităților țării de origine și/sau de export sau asociației profesionale în cauză.

(14) O examinare în materie de taxe compensatorii nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vamuire.

Articolul 11

Ancheta

(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe examinarea la nivelul Uniunii. Această examinare are ca obiect, în mod simultan, atât subvenția, cât și prejudiciul.

Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de examinare care, în cazul subvențiilor, corespunde, în mod normal, perioadei de examinare prevăzute la articolul 5.

Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei în care se desfășoară examinarea nu se iau, în mod normal, în considerare.

(2) Destinatarul chestionarelor utilizate într-o examinare în materie de taxe compensatorii au la dispoziție cel puțin 30 de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori începe să curgă de la data primirii chestionarului, care se consideră primit în cele șapte zile care urmează datei la care a fost trimis exportatorului sau transmis reprezentantului diplomatic corespunzător al țării de origine și/sau de export. Se poate acorda o prorogare a termenului de 30 de zile, ținându-se seama de termenul stabilit pentru examinare și sub rezerva ca partea în cauză să prezinte un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prorogare.

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri.

Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și rezultatul tuturor verificărilor, controalelor sau examinărilor efectuate.

În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau în cazul în care transmiterea acestora a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate solicita statelor membre să efectueze toate verificările și toate controalele necesare, mai ales cu privire la importatori, la comercianți și la producătorii din Uniune și să efectueze examinări în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea autorităților publice din țările respective, înștiințate oficial.

Țările membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei.

Agenții ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să îi asiste pe agenții statelor membre în exercitarea funcției acestora.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) al doilea paragraf sunt ascultate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi ascultate.

(6) La cerere, importatorilor, exportatorilor și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) al doilea paragraf, precum și autorităților publice ale țării de origine și/sau de export li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare pentru a permite confruntarea tezelor opuse.

În cazul în care se oferă astfel de posibilități, trebuie să se țină seama de necesitatea păstrării caracterului confidențial al informațiilor, precum și de conveniența părților.

Nicio parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale.

Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare de către Comisie în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, autoritățile publice ale țării de origine și/sau de export, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) al doilea paragraf pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate Comisiei de oricare parte implicată în examinare, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante pentru protejarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 29 și să fie utilizate în examinare.

Aceste părți pot răspunde acestor informații și observațiile lor se iau în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 28, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează concluziile trebuie verificate în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 10 alineatul (11), o examinare trebuie să se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, examinările trebuie să se încheie, în toate cazurile, în termen de 13 luni de la inițierea acestora, în conformitate cu concluziile adoptate în temeiul articolului 13 în ceea ce privește angajamentele sau cu cele adoptate în temeiul articolului 15 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

(10) Pe toată durata examinării, Comisia îi acordă țării de origine și/sau de export o posibilitate rezonabilă de a continua consultările, în vederea precizării faptelor și pentru a ajunge la o soluție reciproc acceptată.

Articolul 12

Măsuri provizorii

(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

(a) a fost deschisă o examinare în conformitate cu articolul 10;

(b) a fost publicat un aviz în acest sens, iar părților interesate li s-a oferit o posibilitate adecvată de a da informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) al doilea paragraf;

- (c) o constatare preliminară pozitivă a stabilit că produsul importat beneficiază de o subvenție care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și că rezultă un prejudiciu pentru industria Uniunii, ca urmare a acesteia; și
- (d) interesul Uniunii necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii trebuie impuse cel mai devreme în termen de 60 de zile și cel mai târziu în termen de nouă luni de la începerea procedurii.

Valoarea taxei compensatorii provizorii nu trebuie să depășească valoarea totală a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii stabilite în mod provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această valoare în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria Uniunii.

- (2) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Uniunii este condiționată de constituirea acestei garanții.
- (3) Comisia adoptă măsuri provizorii în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25 alineatul (4).
- (4) În cazul în care un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1) primul și al doilea paragraf, Comisia decide, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să fie impusă o taxă compensatorie provizorie.
- (5) Se pot impune taxe compensatorii provizorii pe o perioadă de cel mult patru luni.

Articolul 13

Angajamente

- (1) Cu condiția unei constatări provizorii pozitive asupra existenței unei subvenții și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2), accepta oferte de angajament voluntare și satisfăcătoare în temeiul cărora:
 - (a) țara de origine și/sau de export acceptă eliminarea subvenției, limitarea acesteia sau luarea unor măsuri privind efectele acesteia; sau
 - (b) exportatorul se angajează să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte către zona respectivă produse care beneficiază de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, astfel încât Comisia să fie convinsă că prejudiciul cauzat de subvenții este astfel eliminat.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) și taxele definitive instituite în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) nu se aplică importurilor relevante ale produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor astfel cum a fost modificată ulterior.

Majorările de prețuri operate în temeiul acestor angajamente nu depășesc ceea ce este necesar pentru a compensa valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și ele ar trebui să fie mai mici decât valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii în cazul în care astfel de creșteri ar fi suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

- (2) Comisia poate sugera angajamente, dar nici țara, nici exportatorii în cauză nu sunt obligați să le accepte. Faptul că țara sau exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau declină invitația de a le accepta nu aduce atingere în niciun mod examinării cazului.

Cu toate acestea, se poate stabili că materializarea unui risc de prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unor subvenții continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea țărilor sau exportatorilor decât în cazul în care existența unei subvenții și a unui prejudiciu care rezultă din aceasta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive.

Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit niciun angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 30 alineatul (5).

(3) Angajamentele oferite nu trebuie să fie în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori actuali sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorii și/sau țara de origine și/sau de export în cauză pot fi informați cu privire la motivele pentru care se propune respingerea ofertei de angajamente și li se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a acestuia, astfel încât angajamentul să poată fi comunicat părților implicate în examinare.

(5) În cazul în care angajamentele sunt acceptate, examinarea este încheiată. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3).

(6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie examinarea privind subvențiile și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unei subvenții sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul se stinge în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă.

În cazul unei concluzii pozitive privind existența unei subvenții și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.

(7) Comisia trebuie să solicite oricărei țări sau oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind executarea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Nerespectarea acestor obligații se consideră o încălcare a angajamentului.

(8) În cazul în care, în cursul unei examinări, se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori, se consideră, în sensul articolelor 18, 19, 20 și 22, că aceste angajamente au efect de la data la care examinarea este încheiată pentru țara de origine și/sau de export.

(9) În cazul încălcării sau retragerii a unui angajament de către o parte, sau în cazul retragerii acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage de către Comisie, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 12 sau taxa definitivă instituită în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) se aplică, cu condiția ca exportatorul în cauză sau țara de origine și/sau de export să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care angajamentul a fost retras de exportatorul respectiv sau de țara respectivă. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce decide să retragă un angajament.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente care atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător.

Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.

(10) O taxă provizorie poate fi instituită în conformitate cu articolul 12, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când examinarea care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 14

Încheierea procedurii fără impunerea de măsuri

(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Uniunii.

(2) Atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție, examinarea sau procedura se încheie. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3).

(3) În conformitate cu alineatul (5), procedura este încheiată de îndată în cazul în care se constată că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este *de minimis* sau în cazul în care volumul importurilor, reale sau potențiale, care fac obiectul subvențiilor sau prejudiciul este neglijabil.

(4) În ceea ce privește procedurile demarate în temeiul articolului 10 alineatul (11), în mod normal prejudiciul este considerat ca fiind neglijabil în cazul în care cota de piață a importurilor este inferioară valorilor stabilite la articolul 10 alineatul (9). În examinările privind importurile originare din țări în curs de dezvoltare, volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții este considerat neglijabil în cazul în care reprezintă mai puțin de 4 % din importurile totale ale produsului similar în Uniune, cu excepția cazului în care importurile originare din țările în curs de dezvoltare ale căror cote individuale reprezintă mai puțin de 4 % din importurile totale contribuie cu mai mult de 9 % la importurile totale ale produsului similar în Uniune.

(5) Valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este considerată *de minimis* în cazul în care ea este mai mică de 1 % *ad valorem*, cu excepția cazurilor examinărilor privind importurile originare din țări în curs de dezvoltare unde nivelul de la care este considerată *de minimis* este de 2 % *ad valorem*, cu condiția ca doar examinarea să fie încheiată în cazul în care valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este mai mică decât nivelul *de minimis* aplicabil unor exportatori individuali și ca aceștia să facă în continuare obiectul procedurii și să poată face din nou obiectul unei examinări în cadrul unei examinări efectuate pentru țara respectivă, în aplicarea articolelor 18 și 19.

Articolul 15

Impunerea de taxe definitive

(1) În cazul în care faptele, astfel cum au fost stabilite în mod definitiv, indică existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și un prejudiciu care rezultă din aceasta, iar interesul Uniunii impune o intervenție în conformitate cu articolul 31, Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3), instituie o taxă compensatorie definitivă. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării acestor taxe.

Nu se instituie nicio măsură în cazul în care se procedează la eliminarea subvenției sau a subvențiilor sau în cazul în care se demonstrează că acestea nu mai aduc un beneficiu exportatorilor în cauză.

Valoarea taxei compensatorii nu trebuie să depășească valoarea totală a subvenției pasibile de măsuri compensatorii stabilită, ci ar trebui să fie inferioară valorii totale a subvenției pasibile de măsuri compensatorii stabilită și trebuie să fie mai mică decât această valoare în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei Uniunii.

(2) Asupra importurilor unui produs, indiferent de sursa acestora, care s-a constatat că beneficiază de o subvenție care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și cauzează un prejudiciu, cu excepția importurilor care fac obiectul unui angajament acceptat în temeiul prezentului regulament, se impune, în mod nediscriminatoriu, o taxă compensatorie a cărei valoare este adecvată fiecărui caz.

Regulamentul care impune taxa precizează valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, țării furnizoare în cauză.

(3) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 27, taxa compensatorie aplicată importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 27, dar nu au fost incluși în examinare, nu trebuie să depășească valoarea mediei ponderate a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, stabilite pentru părțile care constituie eșantionul.

În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de valorile nule și *de minimis*, nici de valorile stabilite în circumstanțele prevăzute la articolul 28.

Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau producătorii pentru care s-a calculat o valoare individuală a subvenției, în conformitate cu articolul 27.

Articolul 16

Retroactivitate

(1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe compensatorii definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare măsura luată în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) sau cu articolul 15 alineatul (1), după caz, sub rezerva excepțiilor menționate de prezentul regulament.

(2) În cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie și atunci când faptele constatate definitiv indică existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și a unui prejudiciu, Comisia decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă compensatorie definitivă, în ce măsură trebuie percepută definitiv taxa provizorie.

În acest sens, „prejudiciul” nu include o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii, nici un risc de prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că respectivul risc s-ar fi transformat în prejudiciu important în cazul în care nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică un risc sau o întârziere, valorile provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data determinării finale a riscului sau a întârzierii semnificative.

(3) În cazul în care taxa compensatorie definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este recuperată. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

(4) Poate fi percepută o taxă compensatorie definitivă pentru produsele puse în liberă circulație în termen de cel mult 90 zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii examinării, cu condiția ca:

- (a) importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 24 alineatul (5);
 - (b) Comisia să le fi dat importatorilor în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile;
 - (c) să existe circumstanțe critice în care, pentru produsele în cauză care fac obiectul subvențiilor, un prejudiciu dificil de reparat este cauzat de importuri masive, efectuate într-un timp relativ scurt, ale unui produs care beneficiază de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în sensul prezentului regulament; și
 - (d) pentru a împiedica faptul ca un asemenea prejudiciu să se repete, apare ca necesar să se impună retroactiv taxe compensatorii asupra acestor importuri.
- (5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor efectuate anterior încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 17

Durata

O măsură compensatorie nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a compensa subvențiile care aduc prejudicii, care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

Articolul 18

Examinarea măsurilor efectuată în perspectiva expirării acestora

(1) O măsură compensatorie definitivă expiră la cinci ani de la impunerea ei sau la cinci ani de la data încheierii examinării celei mai recente care a avut ca obiect atât subvenția, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care examinarea a stabilit că expirarea măsurilor ar favoriza continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului. O examinare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii formulate de către producătorii din Uniune sau în numele acestora, și măsurile rămân în vigoare până la stabilirea rezultatelor examinării respective.

(2) Se efectuează o examinare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi susținută, de exemplu, de dovada continuării subvenției și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează, total sau parțial, existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi subvenții prejudiciabile.

(3) În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, autoritățile publice ale țării de origine și/sau de export și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de examinare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător prezentate pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului.

(4) În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului articol. Ulterior, producătorii din Uniune au dreptul să prezinte o cerere de examinare în conformitate cu alineatul (2), cu cel mult trei luni înainte încheierii perioadei de cinci ani. Se publică, de asemenea, un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 19

Examinări intermediare

(1) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, examinată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, cu condiția să treacă o perioadă rezonabilă de cel puțin un an de la impunerea măsurilor definitive, la cererea oricărui exportator, importator sau a producătorilor din Uniune sau din țara de origine și/sau de export, cerere care conține elemente de probă suficiente care stabilesc necesitatea unei examinări intermediare.

(2) Se efectuează o examinare intermediară în cazul în care cererea conține elemente de probă suficiente cu privire la faptul că menținerea măsurilor nu mai este necesară pentru a compensa subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și/sau continuarea sau reparația prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsurile ar fi anulate sau modificate sau că măsurile existente nu sunt sau nu mai sunt suficiente pentru a compensa subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și care este la originea prejudiciului.

(3) În cazul în care măsurile compensatorii instituite sunt inferioare valorii subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii, se poate iniția o examinare intermediară în cazul în care producătorii din Uniune sau orice altă parte interesată furnizează, în mod normal, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurilor, elemente de probă suficiente pentru a stabili că prețurile la export s-au micșorat după perioada inițială de examinare și înainte sau după instituirea de măsuri sau că taxele nu au modificat sau au modificat insuficient prețurile de revânzare a produsului importat în Uniune. În cazul în care examinarea confirmă veridicitatea afirmațiilor, taxele compensatorii pot fi mărite pentru a obține creșterea prețului necesară pentru a elimina prejudiciul. Cu toate acestea, taxa majorată nu va depăși valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.

Examinarea intermediară poate fi, de asemenea, inițiată, în condițiile prevăzute anterior, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru.

(4) În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia poate, printre altele, să examineze dacă împrejurările privind subvențiile și prejudiciul s-au modificat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul determinat anterior, în conformitate cu articolul 8. În acest sens, la determinarea finală se ține seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

Articolul 20

Examinări accelerate

Orice exportator ale cărui exporturi sunt afectate de o taxă compensatorie definitivă, dar care nu a făcut, în mod individual, obiectul examinării inițiale pentru alte motive decât refuzul de a coopera cu Comisia, are dreptul să ceară o examinare accelerată, astfel încât Comisia să poată stabili, cât mai repede posibil, o rată a taxei compensatorii specifică acestui exportator.

O astfel de examinare este inițiată după ce producătorii Uniunii au avut posibilitatea de a formula observații.

*Articolul 21***Rambursări**

(1) În pofida articolului 18, un importator poate cere rambursarea taxelor percepute în cazul în care se demonstrează că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

(2) Pentru a obține rambursarea taxelor compensatorii, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se înaintează prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită în mod corespunzător de către autoritățile competente sau de la data la care s-a decis perceperea definitivă a sumelor depuse cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

(3) O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la valoarea taxelor compensatorii a căror rambursare este solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata acestei sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, privind valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. În cazul în care importatorul nu are legătură cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și atunci când această informație nu este disponibilă de îndată sau atunci când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol, și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-un termen rezonabil, cererea este respinsă.

(4) Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide în orice moment inițierea unei examinări intermediare; informațiile și concluziile care decurg din această examinare, efectuată în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de examinare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare.

Rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de 12 luni și, în orice caz, nu mai târziu de 18 luni de la data la care o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, a fost introdusă de către un importator al produsului supus taxei compensatorii.

O rambursare autorizată trebuie efectuată, în mod normal, de către statele membre în termen de 90 de zile de la luarea deciziei menționate în primul paragraf.

*Articolul 22***Dispoziții generale în materie de examinări și rambursări**

(1) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea examinărilor, cu excepția celor privind termenele, se aplică oricărei examinări efectuate în temeiul articolelor 18, 19 și 20.

Examinările efectuate în temeiul articolelor 18 și 19 se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de 12 luni de la data inițierii lor. Examinările efectuate în temeiul articolelor 18 și 19 se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de 15 luni de la data inițierii lor.

Examinările efectuate în temeiul articolului 20 se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor.

În cazul în care o examinare efectuată în temeiul articolului 18 este inițiată în timp ce o examinare în temeiul articolului 19 este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, examinarea în temeiul articolului 19 se finalizează în același termen prevăzut anterior pentru examinarea în temeiul articolului 18.

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate la al doilea, al treilea și al patrulea paragraf, măsurile:

(a) expiră, în cazul examinărilor efectuate în temeiul articolului 18;

- (b) expiră, în cazul examinărilor efectuate în paralel în temeiul articolelor 18 și 19, în cazul în care fie examinarea efectuată în temeiul articolului 18 a fost deschisă în timp ce o revizuire efectuată în temeiul articolului 19 era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de examinări au fost inițiate în același timp; sau
- (c) rămân neschimbate, în cazul examinărilor efectuate în temeiul articolelor 19 și 20.

Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la expirarea sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(2) Examinările efectuate în temeiul articolelor 18, 19 și 20 se inițiază de către Comisie. Comisia decide inițierea sau nu a unor examinări în temeiul articolului 18, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2). De asemenea, Comisia furnizează informații statelor membre după ce un operator sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei examinări în temeiul articolelor 19 și 20 și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit că ar trebui reexaminată necesitatea impunerii de măsuri în continuare.

(3) În cazul în care examinările justifică acest lucru, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3), măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (18) sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (19) și (20).

(4) În cazul în care se abrogă măsuri pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face obiectul unei noi examinări, în cadrul oricărei examinări efectuate pentru țara respectivă, în temeiul prezentului articol.

(5) În cazul în care o examinare a măsurilor în conformitate cu articolul 19 este în curs la încheierea perioadei de aplicare a măsurilor, în sensul articolului 18, măsurile sunt, de asemenea, examinate în conformitate cu dispozițiile articolului 18.

(6) În toate verificările realizate în cadrul procedurilor de examinare sau de rambursare efectuate în temeiul articolelor 18-21, Comisia aplică, atât timp cât circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca în cazul examinării care a dus la impunerea taxei, ținând seama de articolele 5, 6, 7 și 27.

Articolul 23

Circumvenție

(1) Aplicarea taxelor compensatorii instituite în temeiul prezentului regulament poate fi extinsă la importurile de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau nu au fost modificate, care provin din țări terțe, sau la importurile de produse similare cărora li s-au adus mici modificări care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor; sau părților acestor produse, atunci când are loc circumvenția măsurilor în vigoare.

(2) În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxe compensatorii care să nu depășească taxa restantă instituită în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) pot fi extinse importurilor provenind de la întreprinderi care beneficiază de o taxă individuală în țările care fac obiectul măsurilor.

(3) Prin „circumvenție” se înțelege o modificare a fluxurilor comerciale între țările terțe și Uniune sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Uniune, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau justificare economică alta decât instituirea taxei compensatorii, fiind dovedit de altfel că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt neutralizate în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și că produsul similar importat și/sau piesele acestui produs beneficiază în continuare de subvenție.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul paragraf includ, printre altele:

- (a) o mică modificare a produsului în cauză pentru a face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu intră sub incidența măsurilor, cu condiția ca modificarea să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului;
- (b) expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor;

(c) reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țara care face obiectul măsurilor astfel încât produsele lor sunt în cele din urmă exportate în Uniune prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților.

(4) Se deschide o examinare în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatele (1), (2) și (3). Comisia deschide examinarea printr-un regulament, putând, de asemenea, să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau să solicite garanții. Comisia furnizează informații statelor membre după ce o parte interesată sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei examinări și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit necesitatea inițierii unei examinări.

Examinările sunt efectuate de către Comisie. Comisia poate fi asistată de autoritățile vamale și examinările se încheie în termen de nouă luni.

În cazul în care constatarea definitivă a faptelor justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Comisie în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 25 alineatul (3).

Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale pertinente din prezentul regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea examinărilor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

(5) Nu este necesar ca importurile să fie supuse înregistrării în temeiul articolului 24 alineatul (5) sau să facă obiectul măsurilor, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri.

(6) Cererile de scutiri argumentate corespunzător cu elemente de probă trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea examinării.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Uniunii, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu au legături cu un producător care face obiectul măsurilor și care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție, astfel cum sunt acestea definite la alineatul (3).

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Uniunii, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu au legături cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei și rămân valabile pe perioada și în condițiile prevăzute în aceasta. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce își încheie analiza.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 20, se pot acorda scutiri și după încheierea examinării care a avut ca rezultat extinderea măsurilor.

(7) În cazul în care numărul părților care cer sau pot cere o scutire este mare, Comisia poate decide inițierea unei examinări a extinderii măsurilor, cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la extinderea măsurilor. Astfel de examinări se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolului 22 alineatul (1) aplicabile examinărilor efectuate în temeiul articolului 19.

(8) Dispozițiile prezentului articol nu împiedică aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare privind taxele vamale.

Articolul 24

Dispoziții generale

(1) Taxele compensatorii, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata specifică și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de taxe și de alte impuneri percepute în mod normal la import.

Niciun produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o aceeași situație care rezultă din dumping sau din acordarea unei subvenții la export.

(2) Regulamentele care impun taxe compensatorii provizorii sau definitive, precum și regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea examinărilor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a considerentelor esențiale cu privire la stabilirea subvenției și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite o copie a regulamentului sau a deciziei părților cunoscute ca fiind interesate. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* examinărilor.

(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate norme specifice, referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

(4) În interesul Uniunii, măsurile instituite în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate pentru o perioadă de nouă luni printr-o decizie a Comisiei în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2). Suspendarea poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de până la un an de către Comisie, în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 25 alineatul (2).

Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au modificat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și sub rezerva ca industria Uniunii să fi avut posibilitatea să își formuleze observațiile, iar aceste observații să fi fost luate în considerare. Măsurile pot fi reinstituite oricând, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2), în cazul în care suspendarea lor nu mai este aplicabilă.

(5) Comisia poate, după informarea în timp util a statelor membre, să dea instrucțiuni autorităților vamale cu privire la luarea măsurilor corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor.

Se poate impune obligativitatea înregistrării importurilor la cererea motivată corespunzător a industriei Uniunii.

Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimată a taxelor care ar putea fi obligatorii în viitor. Perioada în care importurile trebuie înregistrate nu trebuie să depășească nouă luni.

(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul unor examinări sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), Comisia poate cere statelor membre să furnizeze informațiile necesare verificării eficiente a aplicării măsurilor. În acest caz, se aplică dispozițiile articolului 11 alineatele (3) și (4). Informațiile comunicate de statele membre în temeiul prezentului articol fac obiectul dispozițiilor articolului 29 alineatul (6).

Articolul 25

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul instituit prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (a se vedea pagina 21 din prezentul Jurnal Oficial).

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4.
- (5) În temeiul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în cazul în care se recurge la procedura scrisă pentru adoptarea de măsuri definitive în temeiul alineatului (3) din prezentul articol sau pentru a decide cu privire la deschiderea sau nu a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 18 din prezentul regulament, respectiva procedură se încheie fără rezultat, în termenul stabilit de președinte, dacă președintele decide astfel sau dacă o majoritate a membrilor comitetului, definită în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură a fost discutat în cadrul comitetului, respectiva procedură se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură nu a fost discutat în cadrul comitetului, procedura se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.
- (6) Comitetul poate analiza orice chestiune legată de aplicarea prezentului regulament, ridicată de Comisie sau la cererea unui stat membru. Statele membre pot solicita informații și pot face schimb de opinii în cadrul comitetului sau direct cu Comisia.

Articolul 26

Vizite de verificare

- (1) În cazul în care consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, comercianților, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor comerciale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la subvenție și la prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, Comisia poate alege să nu efectueze o vizită de verificare.
- (2) În cazul în care este necesar, Comisia poate proceda la examinări în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea țării în cauză, înștiințată oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia comunică țării de origine și/sau de export denumirile și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.
- (3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică, cu toate acestea, solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.
- (4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de agenții statelor membre care solicită acest lucru.

Articolul 27

Eșantionare

- (1) În cazurile în care numărul reclamanților, exportatorilor sau importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, examinarea se poate limita la:
- (a) un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic, întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul efectuării selecției; sau
- (b) cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul examinării, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selecția finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor prezentului articol, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să fie selectat în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în termen de trei săptămâni de la deschiderea examinării, pentru a permite selectarea unui eșantion reprezentativ.

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează o valoare individuală, care corespunde subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, pentru fiecare exportator sau producător care nu a fost selectat inițial și care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazurilor în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica necorespunzător procedura și ar împiedica încheierea examinării în timp util.

(4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile selectate sau unele dintre ele nu cooperează, astfel încât rezultatele examinării pot fi afectate semnificativ, poate fi selectat un nou eșantion.

Cu toate acestea, în cazul în care lipsa de cooperare persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 28.

Articolul 28

Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut de prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ examinarea, pot fi stabilite concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate, în mod normal, cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

(2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie, cu toate acestea, ignorate, cu condiția ca eventualele deficiențe să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat este informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și i se dă posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute public.

(5) În cazul în care concluziile, inclusiv cele cu privire la valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în special pe informațiile furnizate în plângere, aceste informații se verifică, atunci când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru examinare, cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul examinării de la alte părți interesate.

Aceste informații pot cuprinde date pertinente privind piața mondială sau, după caz, alte piețe reprezentative.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar coopera.

Articolul 29

Tratamentul confidențial

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu pentru că divulgarea acesteia ar avantaja în mod semnificativ un concurent sau ar avea un efect nefavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei examinări este, în cazul în care se oferă motive întemeiate, tratată ca atare de către autorități.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă public și nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile Uniunii, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe care se bazează deciziile luate în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile Uniunii, în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor judiciare. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri sau de stat să nu fie divulgate.

(5) Comisia și statele membre precum și agenții lor nu divulgă informații primite în temeiul prezentului regulament pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără primirea autorizației exprese din partea acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre sau orice documente interne elaborate de autoritățile Uniunii sau de statele sale membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute.

Această dispoziție nu exclude utilizarea informațiilor primite în cadrul unei examinări în scopul deschiderii altor examinări care fac obiectul aceleiași proceduri cu privire la același produs similar.

Articolul 30

Informarea părților

(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii și asociațiile lor reprezentative, precum și țara de origine și/sau de export pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-au impus măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost impuse măsurile provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot solicita o informare finală cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande impunerea de măsuri definitive sau încheierea unei examinări sau a unei proceduri fără impunerea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerentele diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul impunerii unei taxe provizorii, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nicio taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere să fie informate în termenele stabilite de către Comisie.

(4) Informarea finală este făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, aceasta este transmisă cât mai repede posibil, în mod normal, în termen de cel mult o lună înainte de inițierea procedurilor prevăzute la articolul 14 sau 15. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerațiile, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de 10 zile. Se poate stabili un termen mai scurt în cazul în care trebuie făcută o informare finală suplimentară.

Articolul 31

Interesul Uniunii

(1) Pentru a se determina dacă este în interesul Uniunii să fie luate măsuri, se iau în considerare toate interesele, în ansamblul lor, inclusiv cele ale industriei Uniunii, ale utilizatorilor și consumatorilor ei. O astfel de determinare în sensul prezentului articol nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare a schimburilor comerciale, produse de o subvenție prejudiciabilă și a stabilirii unei concurențe efective. Nu se pot aplica măsuri stabilite pe baza subvențiilor și a prejudiciului constatate în cazul în care autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să se aplice astfel de măsuri.

(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile în cazul în care hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii, reclamanții, importatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de inițiere a examinării în materie de taxe compensatorii, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora se comunică celorlalte părți desemnate în prezentul alineat, care au dreptul să dea un răspuns.

(3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie ascultate. Aceste cereri se prezintă în termenele stabilite la alineatul (2) și menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Uniunii.

(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea oricăror taxe provizorii. Pentru a fi luate în considerație, aceste observații trebuie primite în termen de 25 de zile de la data aplicării acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze corespunzătoare, celorlalte părți, care au dreptul să dea un răspuns.

(5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost furnizate în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului menționat la articolul 25 în cadrul proiectului de măsură transmis în temeiul articolelor 14 și 15. Opiniile exprimate în cadrul comitetului ar trebui luate în considerare de Comisie în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerentele pe care este probabil să se bazeze deciziile finale. Această informație se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare adoptate de către Comisie.

(7) Informația nu este luată în considerare decât în cazul în care este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 32

Legătura dintre măsurile compensatorii și soluțiile multilaterale

În cazul în care un produs importat este supus măsurilor impuse în aplicarea procedurilor de soluționare a diferendelor prevăzute de acordul asupra subvențiilor și în cazul în care aceste măsuri sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat de subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, orice taxă compensatorie impusă pentru acest produs este de îndată suspendată sau suprimată, după caz.

*Articolul 33***Dispoziții finale**

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) normelor speciale prevăzute de acordurile încheiate între Uniune și țări terțe;
- (b) regulamentelor Uniunii în domeniul agricol și a Regulamentelor (CE) nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (CE) nr. 614/2009 ⁽²⁾ și (CE) nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin derogare de la toate dispozițiile acestora care se opun aplicării de taxe compensatorii;
- (c) unor măsuri speciale, în cazul în care obligațiile contractate în cadrul GATT 1994 nu se opun acestora.

*Articolul 34***Raport**

Comisia include informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament în raportul său anual cu privire la aplicarea măsurilor de apărare comercială, adresat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 23 din Regulamentul (UE) 2016/1036.

*Articolul 35***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 597/2009 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI.

*Articolul 36***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind glucoza și lactoza (JO L 312, 11.11.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei (JO L 181, 14.7.2009, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole (JO L 328, 15.12.2009, p. 10).

ANEXA I

LISTĂ DE EXEMPLE DE SUBVENȚII LA EXPORT

- (a) Acordarea de către autoritățile publice a unor subvenții directe unei întreprinderi sau unei ramuri de producție în funcție de rezultatele la export.
- (b) Sisteme de neretrocedare de devize sau orice practici similare care implică acordarea unei prime la export.
- (c) Tarife de transport și de navlu intern pentru expedierile la export, stabilite sau impuse de autoritățile publice în condiții mai avantajoase decât pentru expedierile interne.
- (d) Furnizarea, de către autoritățile publice sau administrațiile acestora, direct sau indirect, prin intermediul programelor impuse de către autoritățile publice, de produse sau servicii importate sau de origine națională destinate producției de mărfuri pentru export, în condiții mai avantajoase decât furnizarea de produse sau servicii similare sau direct concurente destinate producției de mărfuri pentru consumul intern, dacă (în cazul produselor) aceste condiții sunt mai avantajoase decât condițiile comerciale ⁽¹⁾ de care exportatorii lor pot beneficia pe piețele mondiale.
- (e) Exonerarea, remiza sau reportul ⁽²⁾, în totalitate sau parțial, al impozitelor directe ⁽³⁾ sau al cotizațiilor de asigurări sociale achitate sau datorate de către întreprinderi industriale sau comerciale, care le-ar fi acordate, specific, în funcție de exporturile lor.
- (f) Deduceri speciale legate direct de exporturi sau de rezultate la export care, în stabilirea bazei de calcul a impozitelor directe, ar fi mai mari decât cele care sunt acordate pentru producția destinată consumului intern.
- (g) Exonerarea sau rambursarea, cu privire la producția sau la distribuția de produse exportate, a unei valori a impozitelor indirecte ⁽⁴⁾ superioare celei a impozitelor percepute cu privire la producția și distribuția de produse similare, în cazul în care sunt vândute pentru consumul intern.
- (h) Exonerarea, rambursarea sau reportul impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare ⁽⁴⁾ asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea de bunuri exportate, ale căror valori ar fi superioare celor ale exonerărilor, rambursărilor sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă similare percepute în etape anterioare asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea de produse similare vândute pentru consumul intern; cu toate acestea, exonerarea, rambursarea sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare vor putea fi acordate pentru produsele exportate, chiar dacă nu sunt acordate pentru produsele similare vândute pentru consumul intern, în cazul în care impozitele indirecte în cascadă percepute în etape anterioare se aplică inputurilor utilizate în producția produsului exportat (ținând seama de pierderile normale) ⁽⁵⁾. Acest punct se interpretează în conformitate cu directivele privind consumul de inputuri în procesul de producție, prevăzute în anexa II.
- (i) Rambursarea sau drawback al valorii impozitelor la import ⁽⁴⁾, superioare celei a impunerilor percepute asupra inputurilor importate utilizate în producția produsului exportat (ținând seama de pierderile normale); cu toate acestea, în cazuri speciale, o întreprindere poate utiliza, ca inputuri de substituție, inputuri de pe piața internă în cantitate egală cu cea a inputurilor importate și care au aceleași calități și caracteristici, cu scopul de a beneficia de această dispoziție, în cazul în care operațiunile de import și operațiunile de export corespunzătoare se efectuează, și unele și altele, într-un interval de timp rezonabil care nu poate depăși doi ani. Acest punct se interpretează în

⁽¹⁾ Expresia „condiții comerciale” semnifică faptul că există libertate de alegere între produsele naționale și produsele importate și că numai criteriile comerciale intervin în această privință.

⁽²⁾ Reportarea nu constituie, în mod necesar, o subvenție la export în cazul în care, de exemplu, sunt încasate dobânzi adecvate.

⁽³⁾ În sensul prezentului regulament:

- expresia „impozite directe” semnifică impozitele pe salarii, profit, dobânzi, chirii, redevențe și orice alte forme de venit, precum și impozitele pe proprietatea imobiliară;
- expresia „taxe la import” semnifică taxele vamale, alte taxe și alte impuneri fiscale care nu sunt enumerate în altă parte în prezenta notă, care sunt percepute la import;
- expresia „impozite indirecte” semnifică taxele pe veniturile obținute din vânzări, accize, impozit pe cifra de afaceri și taxa pe valoarea adăugată, impozite pe concesiuni, taxe de timbru, taxe de transfer, impozite pe stocuri și echipament și ajustări fiscale la frontieră, precum și toate taxele, altele decât impozitele directe și taxele la import;
- expresia impozite indirecte „percepute în etape anterioare” semnifică impozitele percepute pe bunurile sau serviciile utilizate direct sau indirect la producția produsului;
- expresia impozite indirecte „în cascadă” semnifică impozitele eșalonate pe mai multe etape, care sunt percepute în cazul în care nu există mecanism de credit ulterior impozitului, pentru cazul în care bunurile sau serviciile impozabile într-o anumită etapă de producție sunt utilizate într-o etapă de producție ulterioară;
- expresia „rambursarea de impozite” include restituirile sau reducerea impozitelor;
- expresia „rambursarea sau drawbackul” include exonerarea sau reportarea, în totalitate sau parțial, a taxelor la import.

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 2 de la litera (e).

⁽⁵⁾ Litera (h) nu se aplică sistemelor de taxe pe valoare adăugată, nici ajustărilor fiscale la frontieră care au loc; problema rambursării excesive a taxelor pe valoare adăugată face exclusiv obiectul literei (g).

conformitate cu orientările privind consumul de inputuri în procesul de producție, prevăzute de anexa II, și cu orientările care urmează să fie luate în considerare pentru a determina dacă sistemele de drawback cu privire la inputurile de substituție constituie subvenții la export, prevăzute de anexa III.

- (j) Instituirea de către autoritățile publice (sau de către organisme specializate, controlate de acestea) de programe de garanție sau de asigurare a creditului la export, de programe de asigurare sau de garanție împotriva creșterii costului produselor exportate sau de programe împotriva riscurilor de schimb valutar, la rate ale primelor care sunt insuficiente pentru a acoperi, pe termen lung, cheltuielile și pierderile, în conformitate cu gestionarea acestor programe.
- (k) Acordarea de către autoritățile publice (sau de către organisme specializate, controlate de către acestea și/sau acționând sub autoritatea acestora) de credite la export la rate inferioare celor pe care acestea trebuie efectiv să le plătească pentru a-și procura fondurile astfel utilizate (sau pe care ar trebui să le plătească, dacă ar împrumuta, pe piața internațională a capitalurilor, fonduri cu aceleași scadențe și condiții de creditare și exprimate în aceeași monedă ca și creditul la export) sau preluarea integrală sau parțială a cheltuielilor suportate de exportatori sau de organismele financiare pentru a-și procura un credit, în măsura în care aceste acțiuni asigură un avantaj important, pe planul condițiilor de credit la export.

Cu toate acestea, în cazul în care un membru al OMC este parte a unui angajament internațional în materie de credite oficiale la export, la care cel puțin 12 membri originari ai OMC sunt părți de la 1 ianuarie 1979 (sau a unui angajament ulterior, care a fost adoptat de către acești semnatori originari) sau în cazul în care, în practică, un membru al OMC aplică dispozițiile angajamentului respectiv în materie de rate ale dobânzilor, o practică urmată în materie de credit la export, care este în conformitate cu aceste dispoziții, nu va fi considerată drept subvenție la export.

- (l) Orice altă taxă pentru Trezoreria publică care constituie o subvenție la export în sensul articolului XVI din GATT 1994.

—

ANEXA II

ORIENTĂRI PRIVIND CONSUMUL DE INPUTURI ÎN PROCESUL DE PRODUCȚIE ⁽¹⁾

1. Sistemele de reducere a impozitelor indirecte pot să prevadă exonerarea, rambursarea sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă aplicate la stadii anterioare asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat (ținându-se cont de pierderea normală). De asemenea, schemele de drawback pot permite rambursarea sau drawback al impunerilor la import aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat (ținându-se cont de pierderea normală).
2. Lista exemplificativă a subvențiilor la export din anexa I menționează expresia „inputuri consumate în producerea produsului exportat” la literele (h) și (i). În conformitate cu litera (h), sistemele de reducere a impozitelor indirecte pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit acordarea exonerării, rambursării sau reportării de impozite indirecte în cascadă aplicate la stadii anterioare, pentru o valoare superioară celei a impozitelor efectiv aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat. În conformitate cu litera (i), sistemele de drawback pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit rambursarea sau drawback al unei valori a impunerilor la import superioare celei a impunerilor efectiv aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat. Cele două litere prevăd că în ceea ce privește constatările referitoare la consumul de inputuri în producerea produsului exportat trebuie să se țină seama de pierderea normală. Litera (i) prevede de asemenea cazul produselor de substituție.
3. În cazul în care examinează dacă există consum de inputuri în producerea produsului exportat în cadrul unei investigații în materie de taxe compensatorii desfășurate în conformitate cu prezentul regulament, Comisia trebuie să procedeze în felul următor.
4. În cazurile în care se pretinde ca un sistem de reducere a impozitelor indirecte sau un sistem de drawback se transformă într-o subvenție datorită unei reduceri sau a unui drawback excesiv pentru impozitele indirecte sau impunerile la import aplicate asupra unor inputuri consumate în producerea produsului exportat, Comisia trebuie mai întâi să determine dacă autoritățile publice ale membrului exportator au introdus și aplică un sistem sau o procedură care permit să se verifice ce inputuri sunt consumate în producerea unui produs exportat și în ce cantități. În cazurile în care stabilesc că un sistem sau o procedură de acest tip este aplicată, Comisia va trebui să le examineze pentru a vedea dacă sunt rezonabile, eficiente pentru atingerea scopului urmărit și dacă sunt bazate pe practici comerciale general acceptate în țara de export. Comisia poate să considere necesar să efectueze, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), anumite controale practice pentru a verifica informațiile sau a se asigura că sistemul sau procedura sunt aplicate efectiv.
5. În cazul în care nu există un sistem sau o procedură de acest tip, în situația în care un astfel de sistem sau o astfel de procedură nu sunt rezonabile sau când s-a stabilit și sunt considerate ca rezonabile, dar se constată că nu sunt aplicate sau nu sunt aplicate eficient, statul membru exportator trebuie să procedeze la o nouă examinare bazată pe inputurile reale respective pentru a determina dacă a existat o plată excesivă. În cazul în care Comisia consideră necesar, este efectuată o nouă examinare în conformitate cu punctul 4
6. Comisia trebuie să considere inputurile ca fiind fizic încorporate dacă sunt utilizate în procesul de producție și dacă sunt fizic prezente în produsul exportat. Membrii iau notă de faptul că un input nu trebuie să fie prezent în produsul final sub aceeași formă în care el a intrat în procesul de producție.
7. Determinarea cantității unui anumit input care este consumat în producerea produsului exportat trebuie să se facă „ținându-se cont de pierderea normală”, iar pierderea trebuie considerată ca fiind consumată în producerea produsului exportat. Termenul „pierdere” se înțelege ca fiind partea dintr-un anumit input care nu are o funcție independentă în procesul de producție, care nu este consumată în producerea produsului exportat (de exemplu din motive de ineficiență) și care nu este recuperată, utilizată sau vândută de către același fabricant.
8. Pentru a se determina dacă toleranța pentru pierderea reclamată este „normală”, Comisia trebuie să ia în considerare procesul de producție, practica curentă în industria țării de export și alți factori tehnici dacă este cazul. Ele nu trebuie

⁽¹⁾ Inputurile consumate în procesul de producție sunt inputuri încorporate fizic, energie, combustibili și carburanți utilizați în procesul de producție și catalizatori care sunt consumați în cursul utilizării lor pentru obținerea produsului exportat.

să piardă din vedere că este important să se determine dacă autoritățile statului membru exportator au calculat într-un mod rezonabil suma pierderii, dacă aceasta trebuie să fie inclusă în valoarea reducerii sau rambursării unei taxe.

ANEXA III

ORIENTĂRI DE URMAT PENTRU A DETERMINA DACĂ SISTEMELE DE DRAWBACK PENTRU INPUTURI DE SUBSTITUIRE CONSTITUIE SUBVENȚII LA EXPORT

I

Sistemele de drawback pot permite rambursarea sau drawback al impunerilor la import aplicate asupra inputurilor consumate în procesul de producție al unui alt produs și în cazul în care acesta, astfel cum este exportat, conține inputuri de origine națională având aceleași calități și caracteristici ca și cele care sunt importate și pe care le înlocuiesc. În conformitate cu litera (i) de la anexa I, sistemele de drawback asupra inputurilor de substituie pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit restituirea unei sume superioare impunerilor la import aplicate inițial asupra inputurilor importate pentru care se solicită drawback.

II

În cazul în care examinează un sistem de drawback pentru inputuri de substituie în cadrul unei investigații în materie de taxe compensatorii desfășurată în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie să procedeze în felul următor:

1. În baza literei (i) din anexa I, inputurile de pe piața internă pot înlocui inputuri importate pentru producerea unui produs destinat exportului, cu condiția ca acestea să fie utilizate în cantitate egală cu aceea a inputurilor importate pe care le înlocuiesc și să aibă aceleași calități și caracteristici. Este important să existe un sistem sau o procedură de verificare, deoarece aceasta permite autorităților publice ale statului membru exportator să procedeze în consecință și să demonstreze că acea cantitate de inputuri pentru care a fost solicitat drawback nu depășește cantitatea de produse analoge exportate, indiferent de forma acestora, și că prin drawback al impunerilor la import nu se depășește suma aplicată inițial asupra respectivelor inputuri importate.
2. În cazurile în care se pretinde că un sistem de drawback pentru inputuri de substituie implică o subvenție, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie mai întâi să caute să determine dacă guvernul membrului exportator a constituit și aplică un sistem sau o procedură de verificare. În cazurile în care ele constată că se aplică un sistem sau o procedură de acest tip, ele trebuie să examineze procedurile de verificare pentru a vedea dacă acestea sunt rezonabile, dacă sunt eficiente pentru a atinge scopul urmărit și dacă sunt bazate pe practici comerciale general acceptate în țara de export. În măsura în care se constată că procedurile răspund acestor criterii și sunt aplicate eficient, nu se poate prezuma existența unei subvenții. Autoritățile însărcinate cu investigația pot considera necesar să efectueze, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), anumite controale practice pentru a verifica informațiile sau a se asigura de faptul că procedurile de verificare sunt aplicate eficient.
3. În cazul în care nu există proceduri de verificare, dacă astfel de proceduri nu sunt rezonabile, sau când ele au fost instituite și sunt considerate ca rezonabile, dar se constată că ele nu sunt aplicate în mod real sau eficient, poate exista subvenție. În aceste cazuri membrul exportator trebuie să procedeze la o nouă examinare bazată pe tranzacțiile reale în cauză pentru a determina dacă a existat o plată excesivă. În cazul în care autoritățile însărcinate cu investigația consideră necesar, o nouă examinare este efectuată în conformitate cu punctul 2.
4. Faptul că regimul de drawback pentru inputuri de substituie conține o dispoziție care autorizează exportatorii să aleagă livrările pentru care solicită drawback nu ar trebui să permită, prin el însuși, să se considere că există subvenție.
5. Se consideră că există drawback excesiv al impunerilor la import în sensul literei (i) din anexa I în cazul în care autoritățile publice au plătit dobânzi asupra oricărei sume restituite în baza sistemului lor de drawback, suma în exces fiind cea a dobânzilor efectiv plătite sau datorate.

ANEXA IV

(Prezenta anexă este constituită din anexa 2 la Acordul privind agricultura. Termenii și expresiile care nu sunt definite aici sau al căror sens nu este clar trebuie interpretate în contextul acordului respectiv.)

SPRIJIN INTERN: BAZA DE EXCEPTARE DE LA ANGAJAMENTELE DE REDUCERE

1. Măsurile de sprijin intern pentru care se solicită exceptarea de la angajamentele de reducere vor răspunde unei cerințe fundamentale, respectiv să nu aibă efecte de denaturare a comerțului sau efecte asupra producției sau, în cel mai rău caz, aceste efecte să fie minime. În consecință, toate măsurile pentru care se solicită a fi exceptate trebuie să fie în conformitate cu următoarele criterii de bază:
 - (a) sprijinul respectiv să fie furnizat prin intermediul unui program guvernamental finanțat din fonduri publice (inclusiv venituri publice la care s-a renunțat) care nu implică transferuri din partea consumatorilor; și
 - (b) sprijinul respectiv nu va avea ca efect să furnizeze o menținere artificială a prețurilor la producători, precum și cu criteriile și condițiile specifice menționate mai jos, specifice politicilor respective.

Programe de servicii publice

2. Servicii cu caracter general

Politicile din această categorie implică cheltuieli (sau veniturile la care s-a renunțat) în legătură cu programele care furnizează servicii sau avantaje agriculturii sau comunității rurale. Ele nu implică plăți directe către producători sau prelucrători. Aceste programe, care le includ pe cele din lista de mai jos, fără a se limita la ele, respectă criteriile generale enunțate la punctul 1 de mai sus și, după caz, condițiile specifice de politică menționate mai jos:

- (a) cercetare, inclusiv cercetarea cu caracter general, cercetarea legată de programe de protecție a mediului înconjurător și programele de cercetare privind produse specifice;
- (b) lupta contra dăunătorilor și bolilor, inclusiv măsurile generale și specifice pe produs de luptă contra dăunătorilor și bolilor, cum ar fi sistemele de avertizare rapidă, carantină și eradicare;
- (c) servicii de pregătire profesională, inclusiv mijloacele de pregătire generală și specializată;
- (d) servicii de popularizare și consultanță, inclusiv furnizarea de mijloace destinate să faciliteze transferul informațiilor și rezultatelor cercetării către producători și consumatori;
- (e) servicii de inspecție, inclusiv serviciile cu caracter general și inspecția unor anumite produse, pentru asigurarea sănătății, securității, controlului calității și standardizării;
- (f) servicii de comercializare și promoționale, inclusiv informații asupra piețelor, consultanță și promoție referitoare la produse specifice, dar care să nu cuprindă cheltuielile în scopuri nespecificate care ar putea fi utilizate de către vânzători pentru scăderea prețului de vânzare sau ar putea conferi cumpărătorilor un avantaj economic direct; și
- (g) servicii de infrastructură, incluzând: rețele electrice, drumuri și alte mijloace de transport, piețe și instalații portuare, sisteme de alimentare cu apă, baraje și sisteme de scurgere a apei și lucrările de infrastructură asociate unor programe de protecție a mediului înconjurător. În toate cazurile, cheltuielile vor fi dirijate exclusiv către punerea în funcțiune sau construirea de lucrări de investiții și vor exclude furnizarea subvenționată de instalații terminale la nivelul exploatărilor agricole altele decât pentru extinderea rețelilor de servicii publice general disponibile. Nu vor include subvenții pentru intrările necesare în procesul de producție sau pentru costuri de exploatare, nici taxe preferențiale de utilizare.

3. Deținerea de stocuri publice în scopul securității alimentare ⁽¹⁾

Cheltuielile (sau veniturile la care s-a renunțat) legate de constituirea și deținerea stocurilor de produse care fac parte integrantă dintr-un program de securitate alimentară definit în legislația națională. Ele pot include ajutorul public acordat pentru stocarea privată de produse ca parte a unui astfel de program.

Volumul și constituirea acestor stocuri corespund unor obiective predeterminate legate numai de securitatea alimentară. Procesul de constituire și de deblocare a stocurilor trebuie să fie transparent din punct de vedere financiar. Achizițiile de produse alimentare de către administrația publică se efectuează la prețuri curente de piață, iar prețurile de vânzare a produselor provenind din stocuri de securitate nu sunt mai mici decât prețul curent de pe piață internă, plătit pentru produsul și calitatea respectivă.

4. Ajutor alimentar intern ⁽²⁾

Cheltuielile (sau veniturile la care se renunță) legate de furnizarea de ajutor alimentar intern segmentelor de populație aflate în dificultate.

Dreptul de a beneficia de ajutor alimentar este stabilit în funcție de criterii clar definite legate de obiective privind nutriția. Un astfel de ajutor constă în furnizarea directă de produse alimentare persoanelor respective sau în furnizarea de mijloace care să permită să cumpere produse alimentare fie la prețurile pieței, fie la prețuri subvenționate. Achizițiile de produse alimentare de către administrația publică se efectuează la prețurile curente de piață, iar finanțarea și administrarea ajutorului vor fi transparente.

5. Plăți directe către producători

Sprijinul furnizat sub formă de plăți directe către producători (sau venituri la care se renunță, inclusiv plățile în natură) pentru care se solicită exceptarea de la angajamentele de reducere va fi în conformitate cu criteriile de bază enunțate la punctul 1 de mai sus, plus criteriile specifice care se aplică diferitelor tipuri de plăți directe, menționate la punctele 6-13 de mai jos. În cazurile în care se solicită exceptarea unui tip existent de plată directă sau al unui nou, altul decât cele menționate la punctele 6-13, această plată trebuie să fie în conformitate nu numai cu criteriile generale menționate la punctul 1, dar și cu cele menționate la literele (b)-(e) ale punctului 6.

6. Sprijinul decuplat pe venit

- (a) Dreptul de a beneficia de plăți cu acest titlu este stabilit potrivit unor criterii clar definite, cum ar fi venitul, calitatea de producător sau de proprietar funciar, utilizarea factorilor sau nivelul producției în cursul unei perioade de bază definite și fixe.
- (b) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe baza tipului sau volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de producător în cursul oricărui an următor perioadei de bază.
- (c) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe baza prețurilor, interne sau internaționale, aplicabile unei producții realizate în cursul oricărui an următor perioadei de bază.
- (d) Pentru un an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe bază factorilor de producție folosiți în cursul oricărui an următor perioadei de bază.
- (e) Nu este obligatoriu să se realizeze producție pentru a beneficia de aceste plăți.

7. Participare financiară a statului la programe de garantare a veniturilor și la programe care stabilesc un dispozitiv de siguranță pentru venituri

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este subordonat unei pierderi de venit, luând în calcul exclusiv veniturile provenind din agricultură, care depășește 30 % din venitul mediu brut sau echivalentul acestuia în termeni de venit net (exclusiv plățile efectuate în cadrul acelorași programe sau al unor programe similare) în cei trei ani precedenți sau în cadrul unei medii pe trei ani bazate pe o perioadă anterioară de cinci ani, cu excluderea celei mai înalte și celei mai scăzute dintre valori. Orice producător care îndeplinește această condiție are dreptul să beneficieze de aceste plăți.

⁽¹⁾ În sensul punctului 3 al prezentei anexe, programele guvernamentale de deținere de stocuri în scopul securității alimentare în țările în curs de dezvoltare, a căror funcționare este transparentă și realizată în conformitate cu criteriile sau orientările obiective publicate oficial, sunt considerate ca fiind în conformitate cu dispozițiile prezentului punct, inclusiv programele în virtutea cărora stocurile de produse alimentare în scopul securității alimentare sunt achiziționate și deblocate la prețuri stabilite de producător, cu condiția ca diferența dintre prețul de achiziție și prețul de referință extern să fie luată în considerare în MAS.

⁽²⁾ În sensul punctelor 3 și 4 ale prezentei anexe, furnizarea de produse alimentare la prețuri subvenționate, cu scopul de a satisface necesitățile alimentare ale populațiilor urbane și rurale sărace din țările în curs de dezvoltare, în mod regulat și la prețuri rezonabile, este considerată ca fiind în conformitate cu dispozițiile acestui punct.

- (b) Valoarea acestor plăți compensează mai puțin de 70 % din pierderea de venit a producătorului în cursul anului în care el dobândește dreptul de a beneficia de acest ajutor.
 - (c) Valoarea oricărei plăți de acest gen trebuie să se bazeze exclusiv pe venit; ea nu depinde de tipul și volumul producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de producător, nici de prețurile, interne sau internaționale, aplicabile acestei producții și nici de factorii de producție utilizați.
 - (d) În cazurile în care un producător beneficiază în același an de plăți în baza prezentei litere, precum și în baza punctului 8 (ajutor în caz de catastrofe naturale), totalul acestor plăți va fi mai mic de 100 % din pierderea totală suferită.
8. Plăți (efectuate fie direct, fie printr-o participare financiară a statului la programe de asigurare a recoltei) cu titlu de ajutor în caz de catastrofe naturale
- (a) Dreptul de a beneficia de astfel de plăți nu există decât după ce autoritățile publice recunosc oficial că s-a produs sau se produce o catastrofă naturală sau o calamitate similară (inclusiv epidemii, infestări cu dăunători, accidente nucleare și război pe teritoriul membrului respectiv); el este condiționat de o pierdere a producției care să depășească 30 % din producția medie a celor trei ani precedenți sau din media trianuală bazată pe cei cinci ani precedenți cu excluderea valorii celei mai înalte și a celei mai scăzute.
 - (b) Plățile în caz de catastrofă nu sunt efectuate decât în cazul pierderilor de venit, de șeptel (inclusiv plăți pentru tratamentul veterinar al animalelor), de terenuri sau de alți factori de producție, determinate de catastrofa naturală respectivă.
 - (c) Plățile nu compensează mai mult decât costul total de înlocuire a pierderilor și nu vor condiționa sau specifica tipul sau cantitatea producției viitoare.
 - (d) Plățile efectuate în timpul unei catastrofe nu depășesc nivelul necesar pentru a împiedica sau atenua noi pierderi, în conformitate cu definiția de la criteriul menționat la litera (b) de mai sus.
 - (e) În cazurile în care un producător beneficiază în același an de plăți în baza prezentei litere și în baza punctului 7 (programe de garantare a veniturilor și programe de constituire a unui dispozitiv de siguranță a veniturilor), totalul acestor vărsăminte va fi mai mic de 100 % din pierderea totală suferită de producător.
9. Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin programe de încurajare a producătorilor pentru încetarea activităților
- (a) Dreptul de a beneficia de astfel de plăți este stabilit pe baza unor criterii clar definite în programe vizând facilitarea încetării activității de către persoanele angajate în producția agricolă comercializabilă sau trecerea lor la activități neagricole.
 - (b) Plățile sunt condiționate de renunțarea totală și permanentă la producția agricolă comercializabilă.
10. Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin programe de retragere a resurselor de producție
- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit pe baza unor criterii clar definite în programe vizând retragerea terenurilor sau a altor resurse, inclusiv a șeptelului, din producția agricolă comercializabilă.
 - (b) Plățile sunt condiționate de retragerea pământului din producția agricolă comercializabilă timp de trei ani cel puțin și, în cazul animalelor, de sacrificarea sau de lichidarea lor permanentă și definitivă.
 - (c) Plățile nu impun sau specifică niciun fel de utilizări alternative ale acestor terenuri sau resurse, care implică producția de produse agricole comercializabile.
 - (d) Plățile nu depind de tipul sau de cantitatea producției, nici de prețurile interne sau internaționale, aplicabile producției realizate utilizând terenurile sau celelalte resurse care rămân în activitate productivă.
11. Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin sprijinirea investițiilor
- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit pe bază de criterii clar definite în programe guvernamentale vizând sprijinirea restructurării financiare sau materiale a activităților unui producător pentru a răspunde unor dezavantaje structurale demonstrate în mod obiectiv. Dreptul de a beneficia de acest gen de programe poate de asemenea să se bazeze pe un program public clar definit pentru reprivatizarea terenurilor agricole.

- (b) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza tipului sau a volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizată de producător în cursul oricărui an următor perioadei de bază cu excepția cazului prevăzut la criteriul (e) de mai jos.
- (c) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza prețurilor interne sau internaționale aplicabile unei producții realizate în cursul anului următor perioadei de bază.
- (d) Plățile nu sunt efectuate decât pentru perioada de timp necesară realizării investiției pentru care au fost acordate.
- (e) Plățile nu sunt condiționate de niciun fel de obligație sau indicație privind produsele agricole care trebuie produse de către beneficiari, cu excepția cerinței ca aceștia să nu producă un anumit produs.
- (f) Plățile se limitează la suma necesară pentru compensarea dezavantajului structural.

12. Plăți în baza programelor de protecție a mediului înconjurător

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit în cadrul unui program guvernamental clar definit de protecție sau de conservare a mediului înconjurător și depinde de respectarea condițiilor specifice prevăzute în acest program guvernamental, inclusiv a condițiilor referitoare la metodele de producție sau la intrări.
- (b) Valoarea plăților se limitează la costurile suplimentare sau la pierderile de venit decurgând din respectarea programului guvernamental.

13. Plăți în baza programelor de asistență regională

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți se limitează la producătorii din regiunile defavorizate. Fiecare regiune de acest tip trebuie să fie o zonă geografică precis determinată, având o identitate economică și administrativă definită, considerată ca defavorizată pe baza unor criterii neutre și obiective clar prevăzute prin legi sau reglementări și care să indice că dificultățile regiunii sunt imputabile unor circumstanțe care nu sunt doar de natură trecătoare.
 - (b) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza tipului sau volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de către producător în cursul anului următor perioadei de bază, cu excepția cazului în care trebuie să se reducă această producție.
 - (c) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza prețurilor interne sau internaționale, aplicabile unei producții realizate în cursul anului următor perioadei de bază.
 - (d) Plățile sunt disponibile numai pentru producătorii din regiunile care îndeplinesc condițiile cerute, însă vor fi general disponibile pentru toți producătorii din aceste regiuni.
 - (e) În cazul în care sunt legate de factorii de producție, plățile vor fi efectuate într-o rată descrescătoare situată deasupra pragului fixat pentru factorul respectiv.
 - (f) Plățile se limitează la costurile suplimentare sau la pierderile de venit care decurg din realizarea unei producții agricole în regiunea respectivă.
-

ANEXA V

REGULAMENTUL ABROGAT CU MODIFICAREA SA

Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului

(JO L 188, 18.7.2009, p. 93)

Regulamentul (EU) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

Numai punctul 18 din anexă

—

ANEXA VI

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 597/2009	Prezentul regulament
Articolele 1-11	Articolele 1-11
Articolul 12 alineatele (1)-(4)	Articolul 12 alineatele (1)-(4)
Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 12 alineatul (5)
Articolele 13 și 14	Articolele 13 și 14
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2) prima teză	Articolul 15 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 15 alineatul (2) a doua teză	Articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolele 16-27	Articolele 16-27
Articolul 28 alineatele (1)-(4)	Articolul 28 alineatele (1)-(4)
Articolul 28 alineatul (5) prima teză	Articolul 28 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 28 alineatul (5) a doua teză	Articolul 28 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 28 alineatul (6)	Articolul 28 alineatul (6)
Articolele 29-33	Articolele 29-33
Articolul 33a	Articolul 34
Articolul 34	Articolul 35
Articolul 35	Articolul 36
Anexele I-IV	Anexele I-IV
Anexa V	—
Anexa VI	—
—	Anexa V
—	Anexa VI

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO